

Lege nr. 32/2000

privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor

Text actualizat la data de 02.01.2011.

Versiunea actualizată a legii înglobează toate modificările și completările aduse în decursul timpului. Legea are un caracter informativ, iar CSA nu își asumă răspunderea pentru consecințele juridice generate de folosirea acesteia. Textele oficiale ale legii și ale actelor normative ulterioare care o modifică și o completează sunt cele publicate în Monitorul Oficial.

Actul include modificările din următoarele acte:

- O.U.G. nr. 116/2000 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 311 din 05/07/2000.
- O.U.G. nr. 51/2001 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 175 din 06/04/2001
- Ordonanța nr. 7/2001 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 435 din 03/08/2001.
- Legea nr. 414/2002 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 456 din 27/06/2002.
- Legea nr. 76/2003 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 193 din 26/03/2003.
- Legea nr. 503/2004 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1193 din 14/12/2004.
- O.U.G. nr. 61/2005 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 562 din 30/06/2005.
- O.U.G. nr. 201/2005 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1191 din 29/12/2005.
- Legea nr. 403/2004 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 976 din 25/10/2004.
- O.U.G. nr. 87/2006 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 916 din 10/11/2006.
- O.U.G. nr. 117/2007 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 732 din 30/10/2007.
- Legea nr. 289/2010 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 892 din 30/12/2010.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Obiectul legii, înțelesul unor termeni și categorii de asigurare

Art. 1. - Prezenta lege reglementează: organizarea și funcționarea societăților comerciale de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, a societăților mutuale, denumite în continuare asigurători, respectiv reasigurători, precum și a intermediarilor în

asigurări, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, supravegherea asigurătorilor și reasigurătorilor care desfășoară activitatea în sau din România, supravegherea activității intermediarilor în asigurări și reasigurări, precum și a altor activități în legătură cu acestea.

Art. 2. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

A. Definiții comune

1. activitatea de asigurare - activitatea exercitată în sau din România, care desemnează, în principal, oferirea, intermedierea, negocierea, încheierea de contracte de asigurare și reasigurare, încasarea de prime, lichidarea de daune, activitatea de regres și de recuperare, precum și investirea sau fructificarea fondurilor proprii și atrase prin activitatea desfășurată;

2. Abrogat prin punctul 2. din Legea nr. 403/2004 începând cu 28.10.2004.

3. asigurare - operațiunea prin care un asigurător constituie, pe principiul mutualității, un fond de asigurare, prin contribuția unui număr de asigurați, expuși la producerea anumitor riscuri, și îi indemnizează pe cei care suferă un prejudiciu pe seama fondului alcătuit din primele încasate, precum și pe seama celorlalte venituri rezultate ca urmare a activității desfășurate;

4. asigurat - persoana care are un contract de asigurare încheiat cu asigurătorul;

5. asigurător - persoana juridică română autorizată în condițiile prezentei legi să exercite activități de asigurare, sucursala sau filiala unui asigurător dintr-un stat terț, precum și sucursala unei societăți de asigurare sau a unei societăți mutuale dintr-un stat membru, care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine;

6. Abrogat prin punctul 2. din Legea nr. 403/2004 începând cu 28.10.2004.

7. catastrofă - un eveniment sau o serie de evenimente care provoacă pagube substanțiale într-o perioadă scurtă de timp;

8. coasigurare - operațiunea prin care doi sau mai mulți asigurători subscriu același risc, fiecare asumându-și o cotă-parte din acesta;

9. fond de rezervă liber vărsat - totalul sumelor cu care membrii societății mutuale au contribuit la fondurile acesteia;

10. acționar semnificativ - orice persoană care, nemijlocit și singură ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane fizice ori juridice, exercită drepturi ce decurg din deținerea unor acțiuni care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social al unui asigurător/reasigurător ori îi conferă acesteia cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor sau care dau posibilitatea să exercite o influență

semnificativă asupra conducerii unui asigurător, reasigurător, broker de asigurare și/sau de reasigurare în care are poziția semnificativă, după caz;

11. persoane semnificative - membrii consiliului de administrație și/sau ai consiliului director și/sau ai consiliului de supraveghere, conducerea executivă, actuarul, conducătorii activităților de asigurări de viață și de asigurări generale, în cazul asigurătorilor cu activitate compozită, persoanele desemnate în funcții de conducere specifice domeniului asigurărilor, care vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi, după caz, precum și conducerea executivă a intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări și membrii Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii.

11¹. conducerea executivă a asigurătorului/reasigurătorului - persoanele fizice, cel puțin două, dintre care una, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârilor organelor statutare ale asigurătorului sau reasigurătorului, este înlocuitoarea de drept a persoanei împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică, precum și investite cu competența de a angaja răspunderea asigurătorului sau reasigurătorului; nu intră în această categorie persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor din cadrul asigurătorului sau reasigurătorului, precum și cele care conduc sucursale sau alte sedii secundare. În cazul sucursalelor asigurătorilor sau reasigurătorilor din statele membre, care desfășoară activitate pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire, conducerea executivă este reprezentată de persoanele împuternicite de aceștia să conducă activitatea sucursalei și să angajeze legal în România asigurătorul sau reasigurătorul;

11². conducerea executivă a intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări - persoana sau, în cazul intermediarilor care au formă juridică de societate pe acțiuni, persoanele fizice, cel puțin două, dintre care una, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârilor organelor statutare ale intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, este înlocuitoarea de drept a persoanei împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică, precum și investite cu competența de a angaja răspunderea intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări; nu intră în această categorie persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor din cadrul intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, a sucursalelor și a altor sedii secundare. În cazul sucursalelor intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări din statele membre, care desfășoară activitate pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire, conducerea executivă este reprezentată de persoana/persoanele împuternicite de aceștia să conducă activitatea sucursalei și să angajeze legal în România intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări;

12. portofoliu de asigurări - totalitatea sau o parte din contractele de asigurări încheiate de un asigurător;

13. prime brute subscribe - primele încasate și de încasat, inclusiv primele de reasigurare încasate și de încasat, aferente tuturor contractelor de asigurare și contractelor de reasigurare, care intră în vigoare în exercițiul financiar, înainte de deducerea oricăror sume din acestea;

14. prime nete subscribe - primele brute subscribe din care se deduc sumele plătite și de plătit drept prime de reasigurare;

15. prime brute încasate - totalul primelor încasate, inclusiv primele de reasigurare încasate în perioada de referință, înainte de deducerea oricăror sume din acestea;

16. prime nete încasate - primele brute încasate din care se deduc sumele plătite drept prime de reasigurare;

17. reasigurare - operațiunea care constă în preluarea riscurilor cedate de un asigurător/reasigurător;

18. reținere proprie - partea din risc care rămâne în sarcina asigurătorului după deducerea reasigurării;

19. societate mutuală de asigurări - persoană juridică civilă ai cărei asociați sunt deopotrivă asigurați și asigurători.

20. state membre - statele membre ale Uniunii Europene și celelalte state aparținând Spațiului Economic European;

21. autorități competente - autoritățile naționale care, prin lege sau alte reglementări, sunt abilitate să supravegheze piața asigurărilor;

22. stat terț - stat care nu este stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

23. *Abrogat prin punctul 2. din Ordonanța de urgență nr. 117/2007 începând cu 17.05.2009.*

24. suport durabil - orice mijloc care permite clientului să stocheze informația adresată lui, într-o modalitate accesibilă pentru utilizări viitoare, într-o perioadă de timp corespunzătoare scopului pentru care a fost furnizată informația și care permite reproducerea exactă a acesteia de pe dischete, CD-ROM, DVD, unitățile centrale ale computerelor pe care poșta electronică este stocată, cu excepția site-urilor Internet, care nu îndeplinesc criteriile de stocare și reproducere a informației.

B. Definiții pentru asigurări și reasigurări

25. stat membru gazdă - statul membru, altul decât statul de origine, în care asigurătorul sau reasigurătorul își desfășoară activitatea;

26. stat membru de origine - statul membru în care este situat sediul social al asigurătorului sau al reasigurătorului;

27. asigurător dintr-un stat terț - asigurător al cărui sediu real se află în afara Uniunii Europene, ale cărui filiale deschise în cadrul Uniunii Europene funcționează pe baza unei autorizații de la autoritatea competentă a statului membru gazdă. Prin sediu real se înțelege centrul principal de conducere și de gestiune a activității statutare, chiar dacă hotărârile organelor respective sunt adoptate potrivit dispozițiilor transmise de acționari sau asociați din alte state;

28. societate-mamă - persoana juridică aflată față de o entitate cu personalitate juridică, denumită în continuare filială, în una dintre următoarele situații:

a) deține direct și/sau indirect majoritatea drepturilor de vot dintr-o filială;

b) are dreptul să numească sau să revoce majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori majoritatea conducătorilor unei filiale și este în același timp acționar sau asociat al acelei filiale;

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei filiale la care este acționar sau asociat, în virtutea unor clauze cuprinse în contracte încheiate cu persoana juridică respectivă sau a unor prevederi cuprinse în actul constitutiv al acelei persoane juridice, în situația în care legislația care guvernează statutul filialei permite existența unor astfel de clauze ori prevederi;

d) este acționar sau asociat al unei filiale și în ultimii 2 ani a numit singur, ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot, majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori majoritatea conducătorilor filialei;

e) este acționar sau asociat al unei filiale și controlează singur, în baza unui acord încheiat cu ceilalți acționari sau asociați, majoritatea drepturilor de vot în acea filială, precum și orice entitate care, în opinia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, exercită o influență dominantă asupra unei alte entități;

29. sucursală - agenția ori sucursala unui asigurător sau reasigurător. Orice prezență permanentă a unui asigurător sau reasigurător pe teritoriul unui stat membru trebuie să fie tratată ca o agenție ori sucursală, chiar dacă prezența nu ia forma unei agenții sau sucursale, dar consistă, în principal, într-o reprezentanță condusă de personalul acelei entități ori de o persoană independentă care are un mandat permanent de a acționa în numele și pentru acea entitate;

30. interes de participare - drepturi în capitalul social al altor societăți comerciale, reprezentate sau nu prin certificate, care, prin crearea unei legături durabile cu aceste societăți, sunt destinate să contribuie la activitatea societății comerciale. Deținerea unei părți din capitalul social al unei alte societăți comerciale se presupune că reprezintă un interes de participare atunci când depășește un procentaj de 20%;

31. participație - deținerea directă sau prin control a cel puțin 20% din drepturile de vot ori din capitalul unei societăți;

32. societate participativă - o entitate care este fie o societate-mamă, fie altă societate care deține o participație, fie o entitate aflată în legătură cu o altă entitate printr-o relație definită prin:

a) conducerea unitară asupra entității în cauză și una sau mai multe entități cu care nu are legătură, ca urmare a unui contract încheiat cu acea entitate ori în temeiul unor prevederi din actele constitutive sau din statutul acelor entități; sau

b) prezența majoritară a aceluiași persoane în consiliul de administrație, conducerea executivă ori în consiliul de supraveghere ale entității în cauză și ale uneia sau mai multor entități cu care nu are legătură, în cursul anului financiar și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

33. societate afiliată - o filială sau o altă societate în care se deține o participație ori o entitate aflată în legătură cu o altă entitate printr-o relație definită prin:

a) conducerea unitară asupra entității în cauză și una ori mai multe entități cu care nu are legătură, ca urmare a unui contract încheiat cu acea entitate sau în temeiul unor prevederi din actele constitutive ori din statutul acelor entități; sau

b) prezența majoritară a aceluiași persoane în consiliul de supraveghere a entității în cauză și a uneia sau mai multor entități cu care nu are legătură, în cursul anului financiar și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

34. holding de asigurare - o societate-mamă a cărei activitate principală constă în achiziționarea și deținerea de participații în filiale, atunci când aceste filiale sunt exclusiv sau în principal societăți de asigurare, societăți de reasigurare ori societăți de asigurare din state terțe, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o societate de asigurare;

35. holding mixt de asigurare - o societate-mamă, alta decât o societate de asigurare sau de reasigurare, decât o societate de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, decât un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, care numără printre filialele sale cel puțin o societate de asigurare sau de reasigurare;

36. localizarea activelor - existența activelor, mobiliare sau imobiliare, într-un stat membru; activele reprezentate de creanțe sunt considerate situate în statul membru în care sunt realizabile;

37. congruența activelor - acoperirea obligațiilor subscrise într-o anumită monedă cu active exprimate sau realizabile în aceeași monedă;

38. legături "strânse" - relații existente între două ori mai multe persoane fizice și/sau juridice aflate în una dintre următoarele situații:

a) participație, care înseamnă deținerea directă sau indirectă a 20% ori mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități; sau

b) control, care înseamnă relația dintre o societate-mamă și o filială sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o entitate, așa cum sunt ele definite la pct. 28. Toate filialele directe sau indirecte sunt considerate filiale ale aceleiași societăți-mamă;

c) două sau mai multe persoane fizice ori juridice sunt legate permanent printr-o relație de control de una și aceeași persoană;

39. reasigurător - persoana juridică autorizată în condițiile prezentei legi de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau de autoritatea competentă a statului membru de origine, care desfășoară exclusiv activitate de reasigurare și/sau operațiuni legate de aceasta;

40. sediu - sediul social al unui asigurător, reasigurător, intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, persoană juridică, precum și agenția sau sucursala acestora, după caz;

41. angajament - obligația asumată printr-un contract de asigurare;

42. stat membru al sucursalei - statul membru în care este situată sucursala care își asumă o obligație printr-un contract de asigurare;

43. stat membru al angajamentului - statul membru în care asiguratul, persoană fizică, își are reședința sau statul membru în care asiguratul, persoană juridică, își are sediul;

44. stat membru al furnizării de servicii - statul membru al angajamentului, dacă acesta este asumat de un asigurător sau o sucursală a acestuia, situată în alt stat membru;

45. filială - entitatea, persoană juridică, aflată față de societatea-mamă în una dintre situațiile prevăzute la pct. 28. Toate filialele directe sau indirecte sunt considerate filiale ale aceleiași societăți-mamă, din punct de vedere al supravegherii consolidate;

46. piața reglementată:

a) în cazul unei piețe situate într-un stat membru - un sistem multilateral, administrat de către un operator de piață, ce reunește sau facilitează reunirea unor terțe părți care achiziționează sau vând instrumente financiare - în cadrul sistemului și în concordanță cu regulile nediscreționare ale acestuia - într-o manieră ce rezultă din contract, în conformitate cu instrumentele financiare admise să fie tranzacționate cu respectarea acestor reguli sau sisteme, și care este autorizat de către autoritatea competentă din statul membru și funcționează în conformitate cu cerințele autorității competente din statul membru;

b) în cazul unei piețe situate într-un stat terț - o piață financiară recunoscută de statul membru de origine al asigurătorului, care îndeplinește cerințe asemănătoare. Orice instrumente financiare tranzacționate pe această piață trebuie să fie de o calitate comparabilă cu cea a instrumentelor tranzacționate în cadrul piețelor reglementate sau în cadrul piețelor din statul membru respectiv;

47. suma la risc - diferența dintre indemnizația de asigurare și rezerva matematică stabilită pentru contractele de asigurare care acoperă riscul de deces;

47¹. actuar - persoana fizică înregistrată în Registrul actuarilor, în conformitate cu prevederile prezentei legi și a normelor emise în aplicarea acesteia, specializată în evaluarea riscului prin metode statistice care, în domeniul asigurărilor, sunt folosite pentru calcularea primelor, rezervelor tehnice și a anuităților;

48. reprezentanțe de despăgubiri - unități desemnate în fiecare stat membru de către asigurătorii din România autorizați să practice clasa nr. 10 de la lit. B din anexa nr. 1, exclusiv răspunderea transportatorului, care au în sarcină administrarea și soluționarea cererilor de despăgubire ca urmare a unui accident de vehicul;

48¹. organism de compensare - entitate care acordă despăgubiri persoanelor păgubite ca urmare a unui accident survenit pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel de reședință al persoanei păgubite, provocat de un autoturism înregistrat și asigurat pe teritoriul unui stat membru;

49. grup - grupul de societăți format dintr-o societate-mamă, filialele acesteia și entitățile în cadrul cărora societatea-mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și orice entitate aflată față de societatea-mamă în una dintre situațiile prevăzute la pct. 32;

50. tranzacții intragrup - totalitatea tranzacțiilor pe care o societate de asigurare și/sau reasigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții financiare ori o societate de administrare a investițiilor din cadrul unui conglomerat financiar le desfășoară direct sau indirect cu o altă societate din cadrul aceluiași grup sau cu orice persoană fizică sau juridică ce are legături strânse cu societățile din cadrul grupului, în vederea îndeplinirii obligațiilor sale, indiferent de natura acestora;

51. conglomerat financiar - un grup în cadrul căruia este îndeplinită una dintre condițiile:

a) o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții se află la conducerea grupului ori cel puțin o filială a grupului este o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții;

b) atunci când o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții se află la conducerea grupului, aceasta este fie o societate-mamă a unei entități din cadrul sectorului financiar, a unei entități care deține o participație la o entitate din cadrul sectorului financiar sau a unei entități aflate față de societatea-mamă în una dintre situațiile prevăzute la pct. 32;

c) atunci când la conducerea grupului nu se află o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții, dar activitatea grupului se desfășoară, în principal, în

cadrul sectorului financiar, respectiv peste 40% din totalul bilanțului grupului este aferent entităților din cadrul sectorului financiar;

d) cel puțin una dintre entitățile din cadrul grupului aparține sectorului asigurărilor și cel puțin una dintre entitățile din cadrul grupului aparține sectorului bancar sau sectorului de investiții;

e) atât activitățile consolidate din sectorul asigurărilor ale entităților din cadrul grupului, cât și activitățile consolidate din sectorul bancar și din sectorul de investiții ale entităților din cadrul grupului sunt semnificative.

Orice subgrup al unui grup care îndeplinește aceste condiții va fi considerat conglomerat financiar;

52. holding financiar mixt - o societate-mamă, alta decât o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții care, împreună cu filialele sale, dintre care cel puțin una este o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții cu sediul social în Uniunea Europeană, constituie un conglomerat financiar;

53. control - relația dintre o societate-mamă și o filială sau o relație similară, conform uneia dintre relațiile descrise la pct. 38, între orice persoană fizică sau juridică și o societate;

54. stat membru în care este situat riscul:

a) statul membru în care se află imobilul, atunci când acoperirea prin contractul de asigurare se referă fie la acest imobil, fie la imobilul în cauză și bunurile aflate în acesta, atât timp cât aceste bunuri sunt asigurate prin același contract de asigurare;

b) statul membru al înmatriculării, când contractul de asigurare se referă la vehicule de orice fel;

c) statul membru în care contractul de asigurare, cu o durată de 4 luni sau mai mică, acoperă riscuri de călătorie în străinătate, indiferent de clasa de asigurare în care sunt încadrate acestea;

d) statul membru în care asiguratul își are domiciliul sau, în cazul asiguratului persoană juridică, statul membru în care își are sediul social.

54¹. asigurător cu activitate compozită - asigurător autorizat să desfășoare simultan activitate de asigurări de viață și activitate de asigurări generale;

C. Definiții pentru intermediari

55. intermediari în asigurări - persoanele fizice sau juridice, denumite în continuare broker de asigurare, asistent în brokeraj, agent de asigurare, subagent sau agent de asigurare subordonat, care desfășoară activitate de intermediere în asigurări, în schimbul

unui/unei comision/remunerații, autorizat sau înregistrat în condițiile stabilite de prezenta lege și de normele emise în aplicarea acesteia, precum și intermediarii din statele membre care desfășoară pe teritoriul României activitate de intermediere în asigurări, conform dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii, după caz;

56. intermediar în reasigurări - persoana fizică sau juridică română autorizată în condițiile prezentei legi, denumită în continuare broker de reasigurare, care intermediază, în schimbul unui/unei comision/remunerații, în principal, activitatea de reasigurare, precum și intermediarii din statele membre care desfășoară pe teritoriul României activitate de intermediere în reasigurări, conform dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii, după caz;

57. broker de asigurare:

a) persoana juridică română, autorizată în condițiile prezentei legi, care negociază pentru clienții săi, persoane fizice sau juridice, asigurați ori potențiali asigurați, încheierea contractelor de asigurare sau de reasigurare și acordă asistență înainte și pe durata derulării contractelor ori în legătură cu regularizarea daunelor, după caz;

b) un intermediar dintr-un stat membru care desfășoară activități de intermediere pe teritoriul României, conform dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii;

57¹. asistenți în brokeraj - persoane fizice sau juridice care în baza unui contract cu un broker de asigurare și/sau de reasigurare primesc o împuternicire în legătură cu un mandat de brokeraj al acestuia și, sub acoperirea contractului de răspundere profesională a brokerului în cauză, trebuie să întreprindă anumite activități necesare pentru ducerea la îndeplinire a mandatului de brokeraj;

57². mandat de brokeraj - contractul dintre un asigurat sau un potențial asigurat, în calitate de mandant, și brokerul de asigurare și/sau de reasigurare, în calitate de mandatar, prin care se încredințează mandatarului negocierea sau încheierea contractelor de asigurare sau de reasigurare, acordarea de asistență înainte și pe durata derulării contractelor ori în legătură cu regularizarea daunelor, după caz;

57³. broker în asigurări/reasigurări - persoană fizică, atestată profesional în conformitate cu prevederile normelor emise în aplicarea prezentei legi și care își desfășoară activitatea numai în baza unei relații contractuale cu un broker de asigurare/reasigurare;

58. agent de asigurare - persoana fizică sau juridică împuternicită, în baza autorizării unui asigurator ori reasigurator, să încheie în numele și în contul asiguratorului sau reasiguratorului, contracte de asigurare ori de reasigurare cu terții, conform condițiilor stipulate în contractul de mandat încheiat, fără să aibă calitatea de asigurator/reasigurator, broker de asigurare și/sau de reasigurare;

58¹. subagenți - persoane fizice, altele decât conducătorul agentului de asigurare persoană juridică, care au calitatea de angajați cu contract de muncă cu persoana juridică și care acționează în numele acesteia;

58². agent de asigurare subordonat - persoana fizică sau juridică ce, pe lângă activitatea sa profesională principală, intermediază în numele și în contul unuia sau mai multor asigurători produse de asigurare care sunt complementare la produsele furnizate de instituțiile de credit și instituțiile financiare nebancare care acționează într-o piață reglementată;

59. stat membru de origine al intermediarului:

a) în cazul în care intermediarul este o persoană fizică - statul membru în care este situată reședința acestuia și în care își desfășoară activitatea;

b) în cazul în care intermediarul este o persoană juridică - statul membru în care este situat sediul social sau, în cazul în care legislația statului respectiv nu prevede existența unui sediu social, statul membru în care este situat sediul central;

60. stat membru gazdă al intermediarului - statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un intermediar în asigurări sau în reasigurări își desfășoară activitatea în baza dreptului la stabilire și a libertății de a presta servicii;

61. sucursala unui intermediar în asigurări sau în reasigurări - dezmembrământ fără personalitate juridică al unui intermediar în asigurări sau în reasigurări care, în baza unui mandat, este împuternicită să desfășoare, parțial sau total, activitatea de asigurare ori de reasigurare;

62. activitatea de intermediere în asigurări - activitatea de introducere, propunere ori îndeplinire a altor activități preliminare încheierii contractelor de asigurare sau oferirea de asistență pentru administrarea ori îndeplinirea unor contracte, îndeosebi în cazul unei daune. Aceste activități nu vor fi considerate activități de intermediere în asigurări, în cazul în care sunt îndeplinite de către un asigurător sau de un angajat al acestuia care acționează sub responsabilitatea asigurătorului.

Nu vor fi considerate activități de intermediere în asigurări nici următoarele: furnizarea de informații în mod ocazional, în contextul unei alte activități profesionale al cărei scop nu constă în oferirea de asistență clienților în vederea încheierii sau administrării unui contract, administrarea daunelor unui asigurător pe baze profesionale, precum și regularizarea daunelor;

63. activitatea de intermediere în reasigurări - activitatea de introducere, propunere ori îndeplinire a altor activități preliminare încheierii contractelor de reasigurare sau oferirea de asistență pentru administrarea ori îndeplinirea unor contracte, îndeosebi în cazul unei daune.

Aceste activități nu vor fi considerate activități de intermediere în reasigurări, în cazul în care sunt îndeplinite de către un reasigurător sau de un angajat al acestuia care acționează sub responsabilitatea reasigurătorului.

Nu vor fi considerate activități de intermediere în reasigurări nici următoarele: furnizarea de informații în mod ocazional, în contextul unei alte activități profesionale al cărei scop nu constă în oferirea de asistență clienților în vederea încheierii sau administrării unui contract, administrarea daunelor unui reasigurător pe baze profesionale, precum și regularizarea daunelor.

64. bancassurance - activitatea de intermediere a produselor de asigurări care sunt complementare la produsele instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale, desfășurată prin rețeaua acestor instituții în condițiile prevăzute prin norme emise în aplicarea prezentei legi;

65. locul obișnuit de staționare - teritoriul statului în care vehiculul este înmatriculat sau:

- în cazul în care nu se solicită înmatriculare pentru un anumit tip de vehicule, dar vehiculul deține plăcuțe de asigurare sau un semn distinctiv similar plăcuței de înmatriculare, teritoriul statului în care a fost emisă plăcuța de asigurare ori a fost emis semnul; sau

- în cazul în care nici plăcuța de înmatriculare, nici plăcuța de asigurare și nici semnul distinctiv nu se cere pentru un anumit tip de vehicule, teritoriul statului în care persoana care deține vehiculul își are reședința permanentă.

Art. 3. - (1) Activitatea de asigurare se grupează în:

a) asigurări de viață;

b) asigurări generale.

(2) Un asigurător poate desfășura numai una dintre cele două categorii de asigurări prevăzute la alin. (1).

(2¹) De la prevederile alin. (2) fac excepție asigurătorii cu activitate compozită, autorizați până la data de 31 decembrie 2005, precum și asigurătorii autorizați să desfășoare activitatea de asigurare în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (11), fără ca aceștia din urmă să fie considerați ca desfășurând activitate compozită.

(3) Clasele de asigurări aferente categoriilor prevăzute la alin. (1) sunt stabilite în anexa nr. 1.

(4) Activitatea de reasigurare se grupează în:

a) reasigurări de viață;

b) reasigurări generale;

c) reasigurări de viață și generale, denumite reasigurări compozite.

CAPITOLUL II

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor

Art. 4. - (1) Punerea în executare a prezentei legi, supravegherea și controlul respectării dispozițiilor sale revin Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este autoritatea administrativă autonomă, de specialitate, independentă, autofinanțată, cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își poate deschide reprezentanțe în orice altă localitate de pe teritoriul României.

(4) Pentru nevoile Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, ale reprezentanțelor sale pe care aceasta le înființează, Guvernul și, după caz, autoritățile administrației publice locale vor atribui acesteia în administrare imobilele necesare - terenuri și clădiri - din domeniul public de interes național sau local, după caz, în termen de 60 de zile de la data cererii. Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate utiliza propriile venituri pentru construirea, achiziționarea sau închirierea unor imobile corespunzătoare, conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este condusă de un consiliu format din 7 membri, dintre care un președinte și 2 vicepreședinți.

(6) Structura organizatorică și de personal a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, atribuțiile de conducere, de execuție și de control ale personalului său se stabilesc prin regulamentele de organizare și funcționare adoptate de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit prevederilor prezentei legi.

(7) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sunt numiți de Parlament, în ședința comună a celor două Camere, la propunerea comisiilor reunite, respectiv Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților. Președintele și vicepreședinții se nominalizează pe funcții în lista de propuneri care se supune spre aprobare Parlamentului.

(8) Numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se face de pe lista comună propusă de Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și de Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, selectați exclusiv pe baza criteriilor de calificare profesională.

(9) Revocarea din funcție a unui membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se face la propunerea comisiilor reunite ale Parlamentului, respectiv Comisia

pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, în ședința comună a celor două Camere, dacă acesta încetează să îndeplinească condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale sau dacă se face vinovat de abateri grave, incompatibile funcției sale.

(9¹) Nici un membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nu va fi schimbat din funcție din alte motive sau prin altă procedură decât cea prevăzută la alin. (9).

(10) Durata mandatului de membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este de 5 ani, fiecare membru putând fi reînvestit.

(11) Primii membri ai Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor fi numiți pentru mandate cu durate diferite, astfel încât în fiecare an să expire mandatul unuia dintre ei.

(12) Președintele va fi numit pentru un mandat de 5 ani, iar vicepreședintele pentru un mandat de 4 ani.

(13) Membrii ale căror mandate au expirat vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor.

(14) În cazul imposibilității definitive de exercitare a mandatului de către unul dintre membri, comisiile parlamentare menționate la alin. (8) vor propune persoana care urmează să fie numită de Parlament pentru durata restantă a mandatului.

(15) Se consideră imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului orice împrejurare care creează o indisponibilizare cu o durată de 90 de zile consecutive.

(16) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie cetățeni români cu domiciliul în România, cu o bună reputație și pregătire profesională și o vechime de cel puțin 5 ani în activitatea financiar-bancară și/sau de asigurări și reasigurări;

b) să nu fie senatori, deputați sau membri ai vreunui partid politic pe perioada exercitării mandatului;

c) să nu exercite o altă profesie sau să nu ocupe o funcție publică sau privată, cu excepția activității didactice în învățământul superior;

d) să nu fie membri în consiliile de administrație sau în comisiile de cenzori ale persoanelor juridice, subiecte ale supravegherii Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, sau acționari semnificativi ai acestora, atât ei, cât și membrii familiilor lor până la gradul al treilea;

e) să nu fi fost declarați falși sau să nu fi făcut parte din conducerea unei societăți de asigurare sau financiar-bancare, care, sub orice formă, și-a încetat activitatea și nu și-a respectat obligațiile față de terți;

f) să nu aibă cazier judiciar și fiscal;

g) să nu fie soți și nici rude ori afini până la gradul al treilea cu Președintele României, președinții Camerelor Parlamentului și membrii Guvernului.

(17) Calitatea de membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (13);

b) prin demisie;

c) prin revocarea de către Parlament conform prevederilor alin. (9) și (9¹);

d) la apariția unei incompatibilități sau a unui impediment dintre cele prevăzute la alin. (16);

e) prin înlocuire, conform alin. (14).

(18) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au obligația să notifice de îndată, în scris, Parlamentului apariția oricăreia dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (16); până la decizia Parlamentului membrul Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este suspendat de drept.

(18¹) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și personalul acesteia, însărcinat să exercite atribuții de supraveghere, nu răspund civil ori penal, după caz, dacă instanțele judecătorești constată îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii de către aceste persoane, cu bună-credință și fără neglijență, a oricărui act ori fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor de supraveghere.

(18²) Cheltuielile de judecată ocazionate de procedurile judiciare inițiate împotriva persoanelor prevăzute la alin. (18¹) se suportă de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, urmând a fi recuperate, după caz, de la persoana care a căzut în pretenții.

(19) Președintele este reprezentantul de drept al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, ca autoritate administrativă autonomă, ca persoană juridică de drept public și în raporturi de drept comun.

(20) În cazul imposibilității temporare de exercitare a prerogativelor președintelui, reprezentarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor revine unuia dintre vicepreședinții acesteia, desemnat de președinte.

(21) Dacă atât președintele, cât și vicepreședinții se află în imposibilitate de exercitare a prerogativelor, reprezentarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va fi asigurată de decanul de vârstă dintre ceilalți 4 membri.

(22) Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor deliberează valabil în prezența a cel puțin 4 dintre membrii săi, incluzând președintele sau, în absența acestuia, unul dintre vicepreședinți.

(23) Hotărârile sunt adoptate cu votul majorității membrilor prezenți, iar în caz de balotaj, votul președintelui sau, în absența acestuia, cel al vicepreședintelui care conduce dezbaterile este decisiv.

(24) Hotărârea adoptată este obligatorie pentru toți membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, membrii care au votat împotriva și cei absenți putându-și consemna opinia separată în procesul-verbal al ședinței respective.

(24¹) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor își exercită mandatul potrivit legii. Ei răspund pentru activitatea lor în mod solidar, cu excepția situației în care au votat împotriva unei hotărâri și au consemnat opinia separată în procesul-verbal.

(25) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor efectuează schimburi de informații cu autoritățile competente din statele membre, în vederea îmbunătățirii activității de supraveghere, în condițiile în care informațiile vor fi supuse condițiilor de confidențialitate stabilite în normele emise în aplicarea prezentei legi.

(25¹) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor încheie memorandumuri de colaborare cu autorități similare privind schimbul informațiilor confidențiale, necesare activității de supraveghere, memorandumuri care să stipuleze că divulgarea acelor informații publicului se face doar cu acordul explicit al acelor autorități sau, în cazurile specificate, doar pentru scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul.

(25²) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate încheia acorduri de cooperare cu autorități din state terțe numai dacă informațiile trimise către acele autorități beneficiază de același nivel de confidențialitate cu care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor tratează acele informații în România, în conformitate cu legislația națională.

(25³) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să coopereze cu Comisia Europeană în vederea furnizării către aceasta a informațiilor necesare întocmirii raportului prevăzut la art. 40 din Directiva nr. 92/49/EEC.

(25⁴) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cooperează permanent cu Comisia Europeană în vederea îmbunătățirii supravegherii activității de asigurare.

(25⁵) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează Comisia Europeană asupra dificultăților apărute prin aplicarea prezentei legi, precum și asupra oricăror bariere care pot să apară în detrimentul activității asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare autorizați sau stabiliți în România, în comparație cu succursalele aflate în afara teritoriului României.

(25⁶) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și Comisia Europeană analizează în timp util aceste dificultăți în vederea unei soluționări corespunzătoare.

(26) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 5, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă avize, norme, decizii și circulare, sub semnătura președintelui, după deliberare în ședințe, ținute conform dispozițiilor alin. (22)-(24), cu respectarea prevederilor alin. (28);

(27) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui, iar actele individuale sunt deciziile și avizele.

(28) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor consultă colegiul alcătuit din reprezentanții asociațiilor profesionale ale operatorilor de pe piața de asigurări.

(29) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are în structura sa personal de specialitate compus din economiști, juriști, experți contabili, actuari, statisticieni, matematicieni, ingineri, informaticieni, medici, precum și din alte persoane calificate în domeniul asigurărilor și finanțelor.

(30) Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor stabilește prin decizie salarizarea membrilor săi și a personalului de specialitate, având în vedere nivelul remunerației acordate unor posturi similare de pe piața de asigurări.

Art. 5. - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are următoarele atribuții principale:

a) elaborează și/sau avizează proiectele de acte normative care privesc domeniul asigurărilor sau care au implicații asupra acestui domeniu, inclusiv reglementările contabile specifice domeniului asigurărilor, după consultarea cu asociațiile profesionale ale operatorilor din asigurări, iar în ceea ce privește reglementările contabile, și după avizul/informarea, după caz, potrivit legii, a Ministerului Finanțelor Publice; de asemenea, avizează obligatoriu toate actele administrative individuale care au legătură cu activitatea de asigurare;

a¹) stabilește obiectivele, organizarea și funcționarea activității de audit public intern;

b) autorizează asigurătorii, reasigurătorii și brokerii de asigurare și/sau de reasigurare să desfășoare activitate de asigurare, reasigurare, respectiv intermediere în asigurări și/sau în reasigurări, după caz, și aprobă orice modificare a documentelor sau condițiilor pe baza cărora s-a acordat această autorizare; prin documente se înțelege statutul și/sau actul constitutiv al societății, studiul de fezabilitate și, numai în cazul persoanelor semnificative, organigrama și/sau regulamentul de organizare și funcționare, precum și orice alte acte stabilite prin normele de autorizare, emise în aplicarea prezentei legi. Aprobarea modificărilor, inclusiv în cazul persoanelor menționate la lit. d), se solicită în cel mult 10 zile calendaristice de la adoptarea hotărârii ori deciziei privind modificarea documentelor sau a condițiilor;

b¹) aprobă, pentru înregistrarea ca asigurător/reasigurător la oficiul registrului comerțului, fondatorii, acționarii direcți și/sau indirecti, în baza prevederilor normelor emise în aplicarea prezentei legi;

c) autorizează practicarea asigurărilor obligatorii stabilite prin lege și încasează ca venituri proprii o contribuție procentuală din valoarea primelor brute încasate, aferente asigurărilor respective, în vederea exercitării supravegherii și controlului activității de asigurări obligatorii, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

*) Potrivit art. IV, alin. 1 din Legea nr. 403/2004, până la data aderării României la Uniunea Europeană, prevederile art. 5 lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică pe bază anuală, în condițiile stabilite de prezenta lege și de normele emise în aplicarea acesteia.

d) aprobă și, după caz, retrage aprobarea, în condițiile legislației în vigoare și ale normelor emise în aplicarea acesteia, pentru persoanele semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare și avizează și, după caz, retrage avizul, pentru membrii Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii;

e) aprobă divizarea sau fuzionarea unui asigurător/reasigurător/broker de asigurare și/sau de reasigurare autorizat în România, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia. Aprobarea se dă, de la data depunerii documentației complete, în termen de 90 de zile pentru asigurători/reasigurători și în termen de 45 de zile pentru brokerii de asigurare și/sau de reasigurare;

f) aprobă transferul de portofoliu, inclusiv pentru sucursalele societăților de asigurare din România, aflate pe teritoriul altor state membre, către un alt asigurător român sau către un alt asigurător ori o sucursală stabilită pe teritoriul Uniunii Europene, după consultarea autorității competente a statului membru al sucursalei, precum și pentru sucursalele din România ale asigurătorilor cu sediul social în afara Uniunii Europene, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

g) aprobă, la cererea asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, limitarea, suspendarea sau, după caz, încetarea activității, după verificarea situației financiare a acestora;

h) supraveghează situația financiară a asigurătorilor/reasigurătorilor/brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și activitatea altor intermediari în asigurări și/sau în reasigurări, persoane fizice sau juridice, conform prevederilor prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia, inclusiv a sucursalelor acestora stabilite pe teritoriul altor state membre, în conformitate cu dreptul de stabilire, după consultarea autorității competente a statului membru al sucursalei;

h¹) în vederea aplicării principiilor de supraveghere prudentțială și preventivă, exercită un control permanent asupra activității asigurătorilor, reasigurătorilor și a brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare prin analiza și evaluarea, prin direcțiile de specialitate la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, a informațiilor cuprinse în rapoartele, informările și documentele transmise acesteia în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale normelor emise în aplicarea acesteia, precum și în conformitate cu avizele și deciziile emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

h²) în vederea protejării intereselor asiguraților și a potențialilor asigurați, efectuează controale periodice sau inopinate la sediile asigurătorilor, reasigurătorilor și ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice, face investigații detaliate privind condițiile de desfășurare a activității de către aceștia, între altele prin colectarea de informații și solicitarea de documente privind activitatea lor;

h³) în vederea asigurării unei pregătiri profesionale unitare a persoanelor care lucrează în domeniul asigurărilor, aprobă, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia și prin hotărâri adoptate de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, programa cursurilor și tematica examenelor de absolvire pentru entitățile care organizează astfel de cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, postliceală sau postuniversitară, inclusiv pentru profesia de actuar, cu excepția instituțiilor de învățământ superior acreditate de Ministerul Educației și Cercetării, precum și cerințele minime de abilitare a lectorilor pentru aceste cursuri;

h⁴) înființează și coordonează Institutul de Management în Asigurări, constituit ca persoană juridică de drept privat, nonprofit;

i) asigură o supraveghere suplimentară, potrivit modalităților prevăzute în norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, a următoarelor entități:

1. orice societate de asigurare care este o societate participativă în cel puțin o societate de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate de asigurare dintr-un stat terț;

2. orice societate de asigurare a cărei societate-mamă este, după caz, un holding de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate de asigurare dintr-un stat terț;

3. orice societate de asigurare a cărei societate-mamă este un holding mixt de asigurare;

j) solicită prezentarea de informații și documente, inclusiv cu caracter statistic, referitoare la activitatea de asigurare, managementul acestei activități și conducerea executivă a acesteia, atât de la asigurători, reasigurători, intermediari în asigurări și/sau în reasigurări, cât și de la oricare altă persoană, fizică sau juridică, care are legătură directă ori

indirectă cu activitatea acestora, inclusiv informații referitoare la bazele tehnice utilizate pentru calculul primelor de asigurare și al rezervelor tehnice;

k) ia măsurile necesare pentru ca activitatea de asigurare să fie gestionată cu respectarea normelor prudențiale specifice;

l) aplică măsurile prevăzute de lege privind redresarea financiară, reorganizarea sau, după caz, falimentul asigurătorilor și reasigurătorilor, precum și a/al sucursalelor și filialelor acestora;

l¹) îndeplinește calitatea de administrator al Fondului de garantare;

m) aplică măsurile de sancționare prevăzute de lege, inclusiv în legătură cu exercitarea unei influențe directe sau indirecte, care este incompatibilă cu principiile de conducere prudențială a activității asigurătorilor, stabilite prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asiguraților;

n) primește și răspunde la toate sesizările și reclamațiile privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări;

o) aprobă propriul buget de venituri și cheltuieli;

p) participă, în calitate de membru, la comitetele sau organismele specifice domeniului asigurărilor de pe lângă Comisia Europeană, la asociațiile internaționale ale autorităților de supraveghere în asigurări și reprezintă România la conferințe și întâlniri internaționale;

q) informează autoritățile competente din statele membre pe teritoriul cărora sunt sucursale ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare ori a agenților de asigurare români sau unde se prestează de către aceștia servicii, despre orice măsuri sancționatorii luate împotriva acestora, inclusiv despre retragerea autorizației de funcționare;

r) deschide și menține Registrul asigurătorilor/reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, precum și Registrul actuarilor, ale căror formă și conținut sunt stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi;

s) îndeplinește alte atribuții prevăzute de prezenta lege.

Art. 6. - (1) Comisia de Supraveghere a Asiguraților nu poate dezvălui informații obținute în timpul exercitării atribuțiilor sale.

(2) Obligația de confidențialitate prevăzută la alin. (1) nu se aplică în cazul în care informația este dată:

a) cu acordul scris al asigurătorului implicat;

b) la solicitarea instanței judecătorești;

c) în interesul asiguraților.

d) în baza schimbului de informații, a memorandumurilor de colaborare sau a acordurilor de cooperare, conform condițiilor stabilite la art. 4 alin. (25), (25¹) și (25²).

Art. 7. - (1) În numele Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, președintele acesteia prezintă Parlamentului, până la data de 30 iunie a anului următor, raportul anual al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, care cuprinde activitățile acesteia, situațiile financiare anuale și raportul de audit, ce vor fi dezbătute, fără a fi supuse votului, în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va edita și va publica un raport informativ anual asupra pieței de asigurări și asupra instituțiilor și organismelor acesteia, cu respectarea prevederilor art. 6.

Art. 8. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme în aplicarea prevederilor prezentei legi, precum și norme prudențiale specifice, conform practicilor în asigurări.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor emite decizii sau, după caz, circulare, prin care:

a) impune interdicții, acordă, suspendă sau retrage autorizații;

b) modifică sau revocă condiții, cerințe sau termeni impuși de aceasta prin actele sale;

c) aprobă divizarea sau fuzionarea asigurătorilor/ reasigurătorilor/brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare;

d) aprobă transferul de portofoliu de asigurări;

e) înregistrează și aprobă actuarii;

f) aprobă, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi, la asigurătorii/reasigurătorii autorizați, inclusiv la cei ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe o piață bursieră, persoanele fizice sau juridice care doresc să devină acționari semnificativi direct și/sau indirect, după caz, care doresc să își majoreze drepturile de vot ori a poziției de acționar semnificativ direct sau indirect, care doresc să renunțe la calitatea de acționar semnificativ direct sau indirect sau să își diminueze drepturile sale de vot ori a poziției de acționar semnificativ direct sau indirect, după ce a fost aprobată intenția acestora de a deveni acționari semnificativi, de a-și majora cota de participare, de renunțare la calitatea de acționar semnificativ sau de diminuare a cotei de participare;

g) aprobă criteriile și condițiile de înscriere în Corpul experților în asigurări, care funcționează pe lângă ea, precum și statutul acestuia;

h) stabilește salarizarea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și a personalului său, cu respectarea dispozițiilor art. 4;

h¹) actualizează nivelul taxei de autorizare pentru asigurători sau reasigurători;

h²) stabilește/precizează alte obiective de interes și/sau instituie obligații privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului de protecție a victimelor străzii și a entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională;

i) exercită de la sediul său, prin direcțiile de specialitate, un control permanent, prin analizarea datelor și informațiilor cuprinse în rapoartele și informările periodice și anuale, precum și a documentelor prin care se solicită aprobarea prealabilă a modificărilor la condițiile inițiale de autorizare, asupra activității asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, și dispune efectuarea acțiunilor de control periodic sau inopinat la sediile acestora;

j) dă dispoziții privind prezentarea de documente, situații, informații și audieri;

k) constată și aplică sancțiuni, ca urmare a controlului permanent, periodic sau inopinat, asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, acționarilor semnificativi ori persoanelor semnificative ale acestora sau Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii ori conducerii entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, a normelor, deciziilor și avizelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

k¹) toate deciziile de sancționare vor cuprinde justificarea legală a aplicării acestora și vor fi comunicate persoanelor fizice sau juridice împotriva cărora s-a dispus sancțiunea. În deciziile de sancționare se vor menționa și dreptul de contestare de către persoanele în cauză a măsurilor sancționatorii dispuse, termenul până la care se poate depune contestația, precum și autoritatea sau instanța către care trebuie adresată contestația;

l) aplică alte măsuri prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Avizele sunt acte prin care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor formulează răspunsuri oficiale la chestiuni privind activitatea de asigurare sau care au implicații asupra acesteia.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor face precizări sau clarificări la probleme de interes comun pentru toți asigurătorii, reasigurătorii sau intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, prin emiterea unor circulare. Circularele nu instituie obligații și în baza lor nu se pot constata sau aplica sancțiuni.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, precum și personalul acesteia nu vor solicita sau primi instrucțiuni de orice natură de la nicio instituție ori autoritate publică.

Art. 9. - (1) Normele emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu atribuțiile prevăzute în prezenta lege vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Deciziile, avizele și circularele nu sunt supuse publicării, cu excepția celor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a), c), d) și h¹).

Art. 10. - (1) Constituie venit propriu la bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor:

- a) taxele și majorările prevăzute la art. 13 și 36;
- a¹) sumele provenite, potrivit legii, din amenzi contravenționale;
- b) veniturile provenite din donații, publicații și din alte surse legale.
- b¹) contribuția prevăzută la art. 5 lit. c);

(2) Excedentul bugetului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se reportează în anul următor.

(3) Disponibilitățile Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pot fi plasate în instrumente purtătoare de dobândă la Trezoreria Statului și la instituții de credit, în instrumente ale pieței monetare, în titluri de stat sau titluri ale administrației publice locale, precum și în alte plasamente sau alocări stabilite prin legislația în vigoare.

CAPITOLUL III

Autorizarea asigurătorilor/reasigurătorilor

Art. 11. - (1) Activitatea de asigurare în România poate fi exercitată numai de:

a) persoane juridice române, constituite ca societăți pe acțiuni și/sau societăți mutuale, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor potrivit procedurii reglementate la art. 12;

b) asigurători sau reasigurători autorizați în statele membre, care desfășoară activitate de asigurare sau de reasigurare pe teritoriul României în conformitate cu dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii;

c) sucursale aparținând unor societăți-mamă guvernate de legi dintr-un stat terț, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit procedurii prevăzute la art. 12 și cu respectarea condițiilor stabilite potrivit cap. III²;

d) filiale ale unor asigurători sau reasigurători din state terțe, autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit procedurii reglementate la art. 12;

e) asigurători sau reasigurători care adoptă forma de companie europeană pe acțiuni (SE - Societas Europaea).

(2) Un asigurător nu poate fi înregistrat în registrul comerțului fără avizul prealabil în vederea înregistrării emis de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 12. - (1) Cererea de autorizare pentru desfășurarea activității de asigurare va fi transmisă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în formatul și însoțită de documentele prevăzute de legislația în domeniu.

(2) În cazul în care consideră necesar, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate solicita informații suplimentare, poate desfășura investigații proprii sau cu sprijinul altor autorități competente ori poate să folosească informații provenite din alte surse.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide asupra acordării autorizației necesare desfășurării activității de asigurare sau asupra respingerii cererii de autorizare, în termen de 4 luni de la data depunerii documentației complete.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda autorizația menționată la alin. (3) în cazul îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții:

a) întocmirea pentru toate riscurile dintr-o clasă, iar în situația în care asigurătorul dorește să acopere numai anumite riscuri incluse în acea clasă, doar pentru acele riscuri, a unui studiu de fezabilitate care va cuprinde cel puțin următoarele informații și documente:

1. natura angajamentelor sau a riscurilor pe care asigurătorul își propune să le acopere;

2. metodele actuariale de calcul folosite pentru stabilirea rezervelor tehnice;

3. principiile programului de reasigurare și lista cu reasiguratorii, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi;

4. componentele fondului de siguranță, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi;

5. resursele financiare pentru acoperirea cheltuielilor și, în cazul asigurării prevăzute în anexa nr. 1 lit. B clasa nr. 18, resursele de care dispune asigurătorul pentru acordarea asistenței;

6. primele trei exerciții financiare, studiul de fezabilitate care va cuprinde și:

a) estimarea cheltuielilor aferente conducerii executive și a celor aferente funcțiilor de conducere specifice domeniului asigurărilor;

b) estimarea primelor și a daunelor;

c) bugetul de venituri și cheltuieli;

d) estimarea resurselor financiare necesare constituirii rezervelor tehnice și a marjei de solvabilitate;

7. un sistem de tehnologie a informației adecvat derulării optime a activității de asigurare pe care își propune să o practice, conform celor solicitate la pct. 1, în conformitate cu normele privind autorizarea asigurătorilor, emise în aplicarea prezentei legi;

b) în cazul practicării clasei de asigurări generale nr. 18 - Asigurări de asistență a persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu ori de la locul de reședință permanentă, studiul de fezabilitate prevăzut la lit. a) cuprinde, pentru această clasă, și următoarele informații:

1. dovezi privind existența personalului calificat;

2. dovezi privind dotarea cu echipamentul tehnic adecvat;

3. rețeaua de asistență ce urmează a fi folosită pentru îndeplinirea obligațiilor aferente acestei clase de asigurări;

c) din studiul de fezabilitate prezentat rezultă că societatea dispune de marja de solvabilitate minimă;

d) capitalul social vărsat de către solicitant în contul unei bănci autorizate de Banca Națională a României sau, în cazul unei societăți mutuale, fondul de rezervă liberă vărsat în conformitate cu prevederile legale din domeniu;

e) numele societății nu induce în eroare publicul;

f) societatea va desfășura exclusiv activitate de asigurare;

g) în cazul unui asigurător străin, solicitantul trebuie să demonstreze că este legal constituit în țara de origine;

h) asigurătorii care solicită autorizarea pentru clasa nr. 10 de la lit. B din anexa nr. 1, exclusiv răspunderea transportatorului, trebuie să numească un reprezentant de despăgubiri în fiecare stat membru;

i) Abrogată prin punctul 35. din Ordonanța de urgență nr. 201/2005 începând cu 29.12.2005.

(4¹) Condițiile generale și specifice ale polițelor de asigurare, valoarea primelor de asigurare, modul de calcul al primelor sau formularele și alte documente pe care un asigurător intenționează să le utilizeze în relațiile sale cu asigurații nu sunt supuse aprobării prealabile sau informărilor sistematice.

(4²) Având în vedere principiile de supraveghere prudentială, Comisia de Supraveghere a Asiguraților poate solicita, cu respectarea prevederilor alin. (4¹), informații privind bazele tehnice ale calculului privind primele și rezervele tehnice, în vederea verificării conformării acestora cu principiile actuariale.

(4³) Autoritățile competente ale statelor membre vor fi consultate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor înainte de a emite o autorizație de funcționare pentru un asigurător/reasigurător aflat în una dintre următoarele situații:

- a) este o filială a unui asigurător/reasigurător autorizat într-un alt stat membru;
- b) este o filială a unei societăți de asigurare-mamă a unui asigurător/reasigurător autorizat într-un alt stat membru;
- c) este controlat de aceeași persoană fizică sau juridică de care este controlat un asigurător sau reasigurător în respectivul stat membru.

(4⁴) Autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit sau societățile de servicii și investiții financiare dintr-un stat membru vor fi consultate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor înainte de a emite o autorizație de funcționare pentru un asigurător/reasigurător care se află în una dintre următoarele situații:

- a) este o filială a unei instituții de credit sau a unei societăți de servicii și investiții financiare autorizate în Uniunea Europeană; sau
- b) este o filială a unei companii de asigurare mamă a unei instituții de credit sau a unei societăți de servicii și investiții financiare autorizate în Uniunea Europeană; sau
- c) este controlat de aceeași persoană, fizică sau juridică, ce controlează o instituție de credit sau o societate de servicii și investiții financiare autorizată în Uniunea Europeană.

(4⁵) Autoritățile competente menționate la alin. (4³) și (4⁴) vor fi consultate atât pentru evaluarea acționarilor, cât și a reputației și a experienței persoanelor semnificative implicate în conducerea unei alte entități din cadrul acelui grup.

(4⁶) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va putea solicita autorităților competente în cauză orice informații considerate relevante despre acționariatul unui asigurător/reasigurător sau despre reputația și experiența persoanelor semnificative ale acestuia, atât în vederea emiterii unei autorizații de funcționare, cât și în ceea ce privește evaluarea permanentă a modului de desfășurare a activității aceluși asigurător/reasigurător, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

(5) Pentru asigurătorii din statele terțe se adaugă următoarele cerințe:

a) sucursalele aparținând societăților de asigurare, societăților de reasigurare, precum și societăților mutuale cu sediul social în state terțe dețin pe teritoriul României active în valoare de cel puțin jumătate din fondul de siguranță prevăzut la data autorizării pentru asigurătorii sau reasigurătorii persoane juridice române;

b) sucursalele aparținând societăților de asigurare, societăților de reasigurare, precum și societăților mutuale cu sediul social în state terțe constituie pe teritoriul României un depozit inițial drept garanție la o instituție de credit autorizată de Banca Națională a

României, în valoare de o pătrime din fondul de siguranță prevăzut la data autorizării pentru asigurătorii sau reasigurătorii persoane juridice române.

(6) Autorizația acordată unui asigurător de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este valabilă pe întregul teritoriu al Comunității Europene și al statelor aparținând Spațiului Economic European, în conformitate cu dreptul de stabilire și cu libertatea de a presta servicii.

(7) Autorizația se acordă pentru toate riscurile dintr-o clasă de asigurare, exceptând situația în care asigurătorul dorește să acopere numai anumite riscuri incluse în clasa respectivă.

(7¹) Asigurătorul care solicită autorizație pentru o nouă clasă de asigurări sau extinderea la unele ori la toate riscurile acoperite de aceeași clasă de asigurări trebuie să prezinte pentru aceste situații studiul de fezabilitate prevăzut la art. 12 alin. (4) lit. a)-c) și, după caz, numele persoanelor prevăzute la lit. h), precum și alte documente și informații, în conformitate cu prevederile normelor emise în aplicarea prezentei legi.

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda autorizația pentru grupele de clase menționate la lit. C din anexa nr. 1, dacă asigurătorul solicită aceasta și îndeplinește toate condițiile prevăzute în lege.

(9) Autorizația acordată pentru o clasă sau un grup de clase este valabilă și pentru a subscrie riscuri suplimentare dintr-o altă clasă, dacă se îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. D din anexa nr. 1.

(10) Abrogat prin punctul 40. din Ordonanța de urgență nr. 201/2005 începând cu 29.12.2005.

(11) Asigurătorii autorizați să practice asigurări de viață pot, de asemenea, să primească autorizație pentru clasele 1 și 2, prevăzute la lit. B din anexa nr. 1. Asigurătorii autorizați să practice asigurări generale, dar numai pentru clasele 1 și 2, prevăzute la lit. B din anexa nr. 1, au dreptul să primească autorizație de funcționare și pentru categoria asigurării de viață.

(12) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va respinge cererea de autorizare în cazul neîndeplinirii cerințelor prevăzute la alin. (4) și (5), precum și atunci când constată una sau mai multe dintre următoarele situații:

a) documentația prezentată nu este întocmită în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

b) din documentația prezentată rezultă că:

1. asigurătorul nu va desfășura o activitate în conformitate cu prevederile prezentei legi;

2. acționarii și persoanele semnificative nu îndeplinesc condițiile și criteriile prevăzute de legislația în vigoare;

3. necesitatea asigurării unui management prudențial al asigurătorului nu este satisfăcută în raport cu calificarea acționarilor și a membrilor, în mod direct sau indirect;

c) analiza studiului de fezabilitate indică faptul că asigurătorul nu poate asigura realizarea obiectivelor stabilite și în condiții compatibile cu reglementările privind practica prudențială, care să protejeze în mod adecvat asigurații;

d) există o formă de asociere prin intermediul căreia acționariatul, până la ultima persoană fizică implicată, nu este adus la cunoștință Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

e) sistemul de tehnologie a informației de care dispune nu este adecvat derulării optime a activității de asigurare pe care își propune să o practice.

f) nu pot deține, direct și/sau indirect, calitatea de acționar, precum și cea de persoană semnificativă a unui asigurător sau reasigurător persoanele nominalizate în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, cu modificările ulterioare, precum și în lista întocmită în conformitate cu prevederile art. 5 din această ordonanță de urgență.

(13) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va comunica solicitantului motivele respingerii cererii de autorizare.

(14) Împotriva deciziilor adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor persoana implicată poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei.

(15) Prin decizia de acordare a autorizației emisă de președintele Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se stabilește data de la care asigurătorul va începe să-și desfășoare activitatea.

(16) Asigurătorii și reasigurătorii autorizați în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să includă în toate documentele emise, inclusiv în corespondența cu terții, codul unic alocat prin registrul prevăzut la art. 5 lit. r), precum și următorul înscris: «Autorizat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor».

(17) Toate rapoartele, informările, documentele și solicitările asigurătorilor sau reasigurătorilor, precum și corespondența de orice fel a acestora cu Comisia de Supraveghere a Asigurărilor vor fi semnate, după caz, numai de conducerea executivă, de conducătorul activității de asigurări de viață și, respectiv, al activității de asigurări generale, în

cazul asiguratorilor cu activitate compozită, sau de persoanele care ocupă funcțiile de conducere specifice domeniului asigurărilor.

(18) Orice împuternicire dată unei alte persoane, emisă inclusiv de acționarii semnificativi, direcți ori indirecti, de membrii consiliului de administrație și/sau ai consiliului director și/sau ai consiliului de supraveghere, după caz, al asiguratorului sau reasiguratorului, este nulă de drept.

(19) Asiguratorii și reasiguratorii autorizați în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să afișeze la toate sediile, principale și secundare, la loc vizibil, copii după certificatul de înmatriculare emis de Comisia de Supraveghere a Asigurarilor după înregistrarea în registrul prevăzut la art. 5 lit. r).

(20) Prin excepție de la prevederile alin. (4) lit. f), asiguratorii pot desfășura, în conformitate cu legislația specifică în vigoare, și activitatea de administrare a fondurilor de pensii facultative.

(21) Activele, pasivele, veniturile și cheltuielile privind desfășurarea activității de administrare a fondurilor de pensii facultative trebuie organizate, evidențiate și administrate distinct de activele, pasivele, veniturile și cheltuielile aferente activității de asigurare, fără posibilitate de transfer.

(22) Activele, pasivele, veniturile și cheltuielile prevăzute la alin. (21) sunt destinate exclusiv operațiunilor legate de fondurile de pensii facultative și activități conexe.

Art. 12¹ - (1) În vederea obținerii autorizării de funcționare, precum și oricând pe perioada derulării activității, un asigurator sau reasigurator trebuie să fie în relații de muncă cu cel puțin un actuar, iar în cazul în care volumul de activitate necesită angajarea a 2 sau mai mulți actuari, pentru aceștia se aplică, de asemenea, prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(2) Obligațiile actuarului sunt următoarele:

a) determinarea valorii rezervelor tehnice;

b) controlul activelor admise să acopere rezervele tehnice;

c) calculul primelor de asigurare;

d) calculul marjei de solvabilitate minime;

e) calculul marjei de solvabilitate de care dispune asiguratorul;

f) calculul beneficiilor obținute din fructificarea activelor admise să acopere rezervele tehnice pentru asigurările de viață;

g) elaborarea, certificarea și transmiterea către Comisia de Supraveghere a Asigurarilor a raportului actuarial anual, ale cărui conținut și formă sunt stabilite prin normele emise în aplicarea prezentei legi;

h) certificarea tuturor rapoartelor transmise către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor care conțin calculele prevăzute la lit. a)-f);

i) notificarea, conform prevederilor alin. (3) și (4), a oricăror nereguli constatate sau a unor situații care indică sau conduc la încălcarea prevederilor prezentei legi și a normelor emise în aplicarea acesteia.

(3) Actuarul trebuie să aducă la cunoștință, în scris, în cel mult două zile lucrătoare de la data constatării, consiliului de administrație și/sau consiliului director și/sau consiliului de supraveghere, după caz, precum și conducerii executive a asigurătorului sau reasigurătorului, pe perioada îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (2), despre orice situație care indică comiterea unei încălcări a prevederilor prezentei legi și a normelor emise în aplicarea acesteia.

(4) În termen de 30 de zile calendaristice de la data notificării persoanelor menționate la alin. (3), actuarul va informa Comisia de Supraveghere a Asigurărilor atât despre conținutul notificării, cât și despre măsurile luate de asigurător în vederea remedierii situației.

(5) Actuarul are obligația de a informa Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și în cazul în care, în termen de 10 zile calendaristice de la data notificării prevăzută la alin. (3), asigurătorul nu a întreprins nici o acțiune sau nu a inițiat nici o măsură de remediere a situației.

(6) Persoanele menționate la alin. (3) nu pot iniția nici o măsură sancționatorie la adresa unui actuar care, în exercitarea obligațiilor sale, se conformează prevederilor alin. (4).

(7) Actuarul poate fi numit sau revocat numai de către consiliul de administrație și/sau consiliul director și/sau consiliul de supraveghere, după caz, al asigurătorului sau reasigurătorului și nu poate fi membru al unui astfel de consiliu.

(8) Numirea sau, după caz, revocarea actuarului se aduce la cunoștință Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în termen de maximum 3 zile de la data la care s-a adoptat hotărârea de către organul competent să ia această decizie, însoțită, în cazul revocării, de motivarea acesteia.

(9) Organul competent, dintre cele menționate la alin. (7), este obligat să numească un nou actuar, în termen de maximum 20 de zile calendaristice de la data revocării actuarului precedent.

(10) În cazul în care organul competent încalcă obligația prevăzută la alin. (9), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor numește, în termen de 10 zile calendaristice de la expirarea termenului prevăzut la același alineat, un actuar pentru o perioadă de maximum 6 luni.

(11) Alte prevederi vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

Art. 12². - (1) Registrul actuarilor se deschide și se menține de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în sistem computerizat și pe suport hârtie, datele înscrise în acesta fiind permanent accesibile publicului la sediul central al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Persoanele înscrise în registru vor constitui Corpul actuarilor, ale cărui statut și regulament de organizare și funcționare se aprobă prin hotărâre a Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Poate fi înregistrată în Registrul actuarilor orice persoană fizică care îndeplinește cumulativ următoarele:

a) este licențiată cu diplomă de studii superioare de lungă durată;

b) a absolvit cu diplomă, în țară, studii actuariale la instituții de învățământ superior sau alte forme de pregătire postuniversitară, cu condiția ca cel puțin un membru al comisiei de examinare să dețină calificarea de actuar, sau a absolvit, cu diplomă sau prin certificarea unui examen, cursurile unor instituții recunoscute pe plan internațional în pregătirea și calificarea în profesia de actuar;

c) a lucrat o perioadă de cel puțin 3 ani în domeniul asigurărilor, matematicilor financiare sau statisticilor, activitatea desfășurată necesitând cunoștințe actuariale;

d) nu are cazier judiciar sau fiscal.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va face înregistrarea în Registrul actuarilor la cererea scrisă a persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2).

(4) Actuarii sunt obligați să anunțe, în cel mult 7 zile calendaristice, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor despre orice modificare a datelor care fac subiectul înregistrării în Registrul actuarilor.

(5) Cetățenii străini sunt exceptați de la îndeplinirea cerinței privind studiile actuariale, dacă dovedesc prin acte oficiale recunoașterea ca actuar obținută în țara de origine.

(6) Sancționarea unui actuar de trei ori de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi și a normelor emise în aplicarea acesteia sau condamnarea printr-o sentință definitivă duce la radierea obligatorie din Registrul actuarilor.

(7) Alte prevederi referitoare la Registrul actuarilor vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

Art. 13. - (1) Un asigurător care solicită autorizarea conform prevederilor art. 12 și 44 achită la depunerea cererii de autorizare o taxă de autorizare de 75.000.000 lei. Quantumul

taxei de autorizare se poate actualiza anual, prin decizie a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în funcție de indicele prețurilor comunicat de Comisia Națională pentru Statistică.

(2) În cazul respingerii cererii de autorizare sau a retragerii documentației de către solicitant, taxa de autorizare nu se restituie.

(3) Asigurătorul achită, din momentul acordării autorizației de funcționare, pe durata valabilității acesteia, o taxă de funcționare, stabilită anual de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de maximum 0,3% din primele brute încasate în perioada pentru care sunt datorate.

(3¹) După data aderării României la Uniunea Europeană, taxa de funcționare prevăzută la alin. (3) se poate majora până la maximum 0,5% din primele brute încasate în perioada pentru care sunt datorate, în raport cu obligațiile ce revin Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, după dobândirea statutului de stat membru al Uniunii Europene.

(4) Asigurătorii plătesc taxa de funcționare la termenul stabilit prin norme.

(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare prevăzute la alin. (3), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va calcula dobânzi și penalități de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare referitoare la colectarea creanțelor fiscale.

(6) Prin plata taxei de autorizare, prevăzută la alin. (1), asigurătorul primește autorizarea doar pentru o anumită clasă, exceptând situația în care asigurătorul dorește să acopere numai anumite riscuri incluse în clasa respectivă, așa cum sunt prevăzute în anexa nr. 1, iar pentru fiecare clasă sau, după caz, numai pentru anumite riscuri dintr-o clasă, va achita taxele prevăzute la alin. (7).

(7) Un asigurător care solicită autorizarea conform prevederilor art. 12 alin. (7¹) achită, la depunerea cererii de autorizare, o taxă de autorizare reprezentând 40% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(8) Un asigurător sau reasigurător care solicită autorizarea pentru un transfer de portofoliu, inclusiv în cazurile prevăzute de art. 23 alin. (4), achită o taxă de autorizare de transfer de portofoliu, reprezentând 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(9) Un asigurător, reasigurător sau un intermediar în asigurare și/sau de reasigurare, Fondul de protecție a victimelor străzii sau o entitate care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, care solicită aprobarea pentru modificări la condițiile și documentele în baza cărora s-a acordat autorizația/avizul, precum și orice informații sau certificări din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru a-i servi în relațiile cu terții, va achita o taxă de aprobare, după caz, reprezentând echivalentul în lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României la data plății.

(10) Orice persoană fizică sau juridică, cu excepția asiguraților, păgubiților și a instituțiilor publice, care solicită Comisiei de Supraveghere a Asiguraților informații, certificări sau puncte de vedere, va achita o taxă reprezentând echivalentul în lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României din data plății.

(11) Pentru toate autorizațiile emise de Comisia de Supraveghere a Asiguraților, distruse, pierdute sau furate, se vor elibera duplicate, la cererea persoanelor îndreptățite, în condițiile prevăzute în normele emise în aplicarea prezentei legi, contra unei taxe reprezentând 25% din sumele prevăzute la alin. (1) și la art. 36 alin. (1).

Art. 13¹. - Prevederile art. 13 se aplică întocmai și reasiguratorilor autorizați să desfășoare activitate de reasigurare de către Comisia de Supraveghere a Asiguraților.

Art. 14. - (1) Comisia de Supraveghere a Asiguraților retrage autorizația de funcționare în cazul în care constată că un asigurator autorizat se află în una dintre următoarele situații:

a) nu a început să desfășoare activitatea de asigurare în termen de 12 luni de la data eliberării autorizației;

b) renunță la activitatea de asigurare și solicită în mod expres retragerea autorizației de funcționare;

c) încetează să mai desfășoare activitatea de asigurare pe o perioadă de 6 luni consecutive;

d) nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora a fost autorizat;

e) nu a dus la îndeplinire măsurile specificate în planul de redresare financiară sau aceste măsuri nu și-au atins scopul, după caz;

f) încalcă dispozițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(2) Comisia de Supraveghere a Asiguraților informează autoritățile competente ale celorlalte state membre despre retragerea autorizației unui asigurator care desfășoară activitatea de asigurare pe teritoriul acestora.

(3) Comisia de Supraveghere a Asiguraților ia măsurile legale în cazul informațiilor primite de la autoritățile competente din celelalte state membre privind retragerea autorizației unui asigurator care desfășoară activitate de asigurare pe teritoriul României, în conformitate cu dreptul de stabilire și cu libertatea de a presta servicii.

(4) Decizia de retragere a autorizației se motivează și se comunică asiguratorului. Împotriva deciziei de retragere a autorizației asiguratorul poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 15. - Comisia de Supraveghere a Asiguraților va publica cel puțin o dată pe an în Monitorul Oficial al României, precum și într-o publicație de largă circulație lista actualizată

cuprinzând asigurătorii autorizați și orice alte informații pe care le va considera necesare în aplicarea prezentei legi.

CAPITOLUL III¹

Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii ale asigurătorilor

Art. 15¹. - Asigurătorii autorizați potrivit prevederilor art. 12 pot să desfășoare activitate de asigurare pe teritoriul oricărui stat membru prin intermediul unei sucursale, cu notificarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 15². - Notificarea prevăzută la art. 15¹ va cuprinde următoarele informații și documente:

1. denumirea statului membru pe teritoriul căruia intenționează să își stabilească o sucursală;

2. studiul de fezabilitate, clasele de asigurări pe care intenționează să le practice, precum și structura organizatorică a viitoarei sucursale;

3. sediul viitoarei sucursale din statul membru gazdă, de la care pot fi obținute și la care pot fi transmise documente, care va fi și adresa la care se vor transmite toate informațiile și documentele către persoana sau persoanele semnificative;

4. numele persoanelor semnificative, care au capacitatea de a reprezenta și angaja asigurătorul în relațiile cu terții pe teritoriul statului membru respectiv, precum și în relația cu autoritățile competente și alte instituții din acel stat;

5. declarația pentru asigurătorul care dorește să practice clasa 10, exclusiv răspunderea transportatorului, prevăzută la lit. B din anexa nr. 1, din care să rezulte că este membru al Biroului Național și al Fondului Național de Garantare din statul membru pe teritoriul căruia își propune să deschidă o sucursală, după caz.

Art. 15³. - (1) În termen de 3 luni de la depunerea documentației prevăzute la art. 15², Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite aceste informații autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia se va stabili sucursala, informând și asigurătorul în cauză, cu excepția cazului în care constată că:

a) situația financiară a asigurătorului nu permite îndeplinirea obligațiilor asumate;

b) persoanele semnificative prevăzute la pct. 4 al art. 15² au fost condamnate pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

c) persoanele semnificative prevăzute la pct. 4 al art. 15² nu dispun de calificarea și experiența necesare;

d) structura organizatorică nu asigură desfășurarea corespunzătoare a activității asigurătorului.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) este însoțită de confirmarea că asigurătorul posedă marja de solvabilitate minimă.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite asigurătorului în cauză, în termen de 3 luni de la depunerea documentației prevăzute la art. 15², motivarea refuzului comunicării informațiilor prevăzute la art. 15².

(4) Împotriva refuzului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor comunicat în condițiile prevăzute la alin. (3) asigurătorul poate face plângere, potrivit legii, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestuia.

Art. 15⁴. - Sucursala poate să își înceapă activitatea astfel:

a) de la data la care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor îi transmite asigurătorului confirmarea primită de la autoritatea competentă a statului membru al sucursalei; sau

b) dacă în termen de două luni de la transmiterea informării în conformitate cu art. 15³ alin. (1) nu se primește nici o confirmare din partea autorității competente a statului membru al sucursalei.

Art. 15⁵. - Orice modificare a informațiilor prevăzute la art. 15² și 15⁷ se comunică de către asigurător, în scris, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și autorității competente a statului membru al sucursalei sau statului membru al furnizării de servicii, cu cel puțin 30 de zile înainte de efectuarea modificării.

Art. 15⁶. - Oricare asigurător autorizat să desfășoare activități în România care, în baza libertății de a presta servicii, dorește să desfășoare această activitate pentru prima dată în unul sau mai multe state membre, în mod direct și nu prin intermediul unei sucursale, trebuie, în prealabil, să notifice Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor despre această intenție, menționând și natura obligațiilor pe care intenționează să și le asume.

Art. 15⁷. - (1) În termen de 30 de zile de la data primirii notificării prevăzute la art. 15⁶, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor comunică autorităților competente ale statului sau statelor membre ale furnizării de servicii următoarele informații:

a) dovada deținerii de către asigurător a marjei minime de solvabilitate, calculată în concordanță cu prevederile legale în vigoare;

b) clasele de asigurări pe care a fost autorizat să le practice asigurătorul;

c) natura obligațiilor pe care asigurătorul își propune să și le asume în statul membru al furnizării de servicii.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va înștiința asigurătorul în cauză despre data comunicării prevăzute la alin. (1).

(3) Asigurătorul care intenționează, în baza libertății de a presta servicii, să acopere riscurile prevăzute la clasa nr. 10 de la lit. B din anexa nr. 1, altele decât răspunderea transportatorului, trebuie:

a) să comunice numele și adresa reprezentanței de despăgubiri;

b) să dea o declarație că a devenit membru al Biroului Național și al Fondului Național de Garantare din statul membru al furnizării de servicii.

Art. 15⁸. - (1) În termen de 30 de zile Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite asigurătorului motivele refuzului comunicării informațiilor prevăzute la art. 15⁷.

(2) Împotriva refuzului transmiterii comunicării prevăzute la alin. (1) de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor asigurătorul poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea refuzului, potrivit legii.

Art. 15⁹. - Asigurătorul poate începe să desfășoare activitate de asigurare începând cu data comunicării prevăzute la art. 15⁷ alin. (2).

Art. 15¹⁰. - (1) Oricare asigurător care desfășoară activitate de asigurare, în baza dreptului de stabilire sau în baza libertății de a presta servicii, și nu respectă prevederile legale în vigoare va transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor toate documentele legale solicitate de către aceasta privind desfășurarea activității, pe care și asigurătorii cu sediul social în România au obligația să le transmită.

(2) Sucursalele și agențiile asigurătorilor și reasigurătorilor autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, care desfășoară prin intermediul acestora activitate de asigurare sau de reasigurare pe teritoriul altor state membre, în baza dreptului de stabilire, sunt obligate să aibă o marjă de solvabilitate conținând active negrevate de orice sarcini sau datorii, din care se scad activele necorporale. Marja de solvabilitate va fi calculată în conformitate cu prevederile normelor emise în aplicarea prezentei legi.

(3) În scopul calculării marjei de solvabilitate, se va ține seama numai de primele și de daunele aferente activității desfășurate de sucursala sau agenția în cauză.

Art. 15¹¹. - (1) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că asigurătorul care desfășoară activitate de asigurare, în baza dreptului de stabilire sau în baza libertății de a presta servicii, nu respectă legislația română în vigoare, îi solicită acestuia să adopte măsuri de remediere.

(2) În cazul în care se constată că nu s-au adoptat toate măsurile necesare pentru remedierea situației, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează autoritatea

competentă din statul membru de origine în vederea luării unor măsuri de remediere. Măsurile de remediere luate vor fi comunicate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) În cazul în care măsurile luate de autoritățile competente din statul membru de origine se dovedesc a fi inadecvate și/sau insuficiente și dacă asigurătorul în cauză continuă să încalce prevederile legislației române în vigoare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își exercită atribuțiile ce îi revin conform legii, după informarea autorității competente din statul membru de origine, în vederea sancționării nerespectării prevederilor legislației naționale, fiind în drept să dispună inclusiv interzicerea desfășurării activității de asigurare și a încheierii de noi contracte de asigurare.

(4) Împotriva unui asigurător care desfășoară activitate de asigurare în România pe baza dreptului de stabilire Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate lua toate măsurile potrivit prevederilor legislației în vigoare, inclusiv asupra proprietăților pe care acesta le deține pe teritoriul României.

(5) Înainte ca sucursala unui asigurător să își înceapă activitatea, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în decurs de două luni de la primirea documentației cu privire la intenția asigurătorului de a-și începe activitatea pe teritoriul României, va informa autoritățile competente din statul membru despre condițiile în care trebuie să se desfășoare activitatea de asigurare în România.

Art. 15¹². - Măsurile prevăzute la art. 15¹¹ vor fi motivate și comunicate asigurătorului în cauză de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 15¹³. - (1) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor intenționează să efectueze controale în vederea supravegherii financiare a asigurătorilor și reasigurătorilor români care desfășoară activități de asigurare sau reasigurare pe teritoriul Uniunii Europene, în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, va informa autoritățile competente ale statului membru gazdă privind intenția sa.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, după ce a fost informată de către autoritățile competente din statul membru de origine al asigurătorului care, în baza dreptului de stabilire, își desfășoară activitatea printr-o sucursală pe teritoriul României despre intenția de a efectua, prin personal propriu sau prin persoane desemnate special, un control inopinat, în vederea obținerii de informații necesare supravegherii financiare a asigurătorului, va permite efectuarea acestui control. Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate participa la acest control.

Art. 15¹⁴. - Informațiile și documentele solicitate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu art. 15¹⁰ și art. 36³ alin. (2) vor fi redactate în limba română.

CAPITOLUL III²

Reguli aplicabile sucursalelor stabilite pe teritoriul României care aparțin asiguratorilor cu sediul social în afara Uniunii Europene

Art. 15¹⁵. - (1) Oricare asigurator cu sediul social în afara Uniunii Europene și care dorește să stabilească o sucursală sau o agenție pe teritoriul României este obligat să solicite autorizarea oficială a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda această autorizație dacă asiguratorul îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

- a) este îndreptățit să desfășoare activitate de asigurare conform art. 2 lit. A pct. 1;
- b) deschide o agenție sau o sucursală pe teritoriul României;
- c) se obligă să deschidă conturi specifice activității de asigurare pe care o desfășoară și să înregistreze toate datele privind tranzacțiile efectuate;
- d) desemnează un reprezentant, cu aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;
- e) posedă în România active în suma prevăzută la art. 12 alin. (5);
- f) se obligă să mențină marja de solvabilitate în conformitate cu art. 16 alin. (5);
- g) prezintă un studiu de fezabilitate în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (4) lit. a) și, după caz, lit. b);
- h) trimite orice informații solicitate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu prevederile art. 15¹⁰.

Art. 15¹⁶. - Transferul de portofoliu se va face în conformitate cu prevederile art. 5 lit. f) și ale normelor de aplicare a prezentei legi.

Art. 15¹⁷. - Asiguratorul trebuie să se conformeze prevederilor art. 21 și 22.

Art. 15¹⁸. - Asiguratorul trebuie să se conformeze prevederilor art. 12 alin. (4) lit. i) și alin. (5) lit. a) și b), ale art. 16 alin. (5), (5¹), (6) și (6¹), ale art. 18 și ale normelor emise în aplicarea prezentei legi.

Art. 15¹⁹. - (1) Orice asigurator care a primit autorizație de la mai multe state membre poate cere să i se aplice următoarele avantaje care vor fi acordate numai împreună:

a) marja de solvabilitate prevăzută la art. 15¹⁸ va fi calculată avându-se în vedere întreaga activitate desfășurată în cadrul Uniunii Europene; în acest caz se va ține seama numai de activitățile efectuate de toate agențiile sau sucursalele stabilite în cadrul Uniunii Europene;

b) depozitul solicitat conform art. 12 alin. (5) lit. b) va fi depus numai în unul dintre aceste state membre;

c) activele reprezentând fondul de siguranță pot fi localizate în oricare dintre statele membre pe teritoriul cărora își desfășoară activitatea.

(2) Cererea de a beneficia de avantajele prevăzute la alin. (1) trebuie să fie adresată autorităților competente ale statelor membre în cauză. Cererea trebuie să denumească autoritatea competentă a statului membru care va supraveghea în viitor marja de solvabilitate pentru întreaga activitate a agențiilor și sucursalelor stabilite în Uniunea Europeană. Alegerea trebuie să fie motivată. Depozitul va fi depus în acel stat membru.

(3) Avantajele prevăzute la alin. (1) pot fi acordate numai cu acceptul tuturor autorităților competente ale statelor membre cărora le-a fost adresată. Avantajele vor fi acordate de la data la care autoritatea competentă nominalizată informează celelalte autorități competente că va supraveghea marja de solvabilitate pentru întreaga activitate a agențiilor și sucursalelor stabilite în Uniunea Europeană. Autoritatea competentă nominalizată trebuie să obțină de la celelalte state membre informațiile necesare pentru a supraveghea marja de solvabilitate agregată a agențiilor și sucursalelor stabilite pe teritoriul lor.

(4) La cererea unuia sau mai multor state membre, avantajele acordate, conform prezentului articol, pot să fie anulate simultan de către toate statele membre în cauză.

CAPITOLUL III³

Reguli aplicabile filialelor aparținând unor societăți-mamă guvernate de legi dintr-un stat terț, precum și privind dobândirea calității de acționar semnificativ de către o societate-mamă

Art. 15²⁰. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să informeze Comisia Europeană despre:

a) orice autorizație acordată unei filiale directe ori indirecte aparținând uneia sau mai multor societăți-mamă dintr-un stat terț;

b) orice achiziție prin care o societate-mamă dobândește calitatea de acționar semnificativ al unui asigurător persoană juridică română care îl transformă pe acesta într-o filială a acelei societăți-mamă.

(2) Când o autorizație este acordată unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor societăți-mamă dintr-un stat terț, structura acelu grup trebuie să fie specificată într-un document remis Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, pe care aceasta îl va transmite Comisiei Europene.

Art. 15²¹. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să informeze Comisia Europeană despre dificultățile întâmpinate de asigurătorii români, persoane juridice, în stabilirea sau desfășurarea activității lor într-un stat terț.

(2) La cererea Comisiei Europene, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va transmite acesteia informații referitoare la:

a) orice cerere de autorizare formulată de filiale directe ori indirecte ale uneia sau mai multor societăți-mamă din statul terț în cauză;

b) orice planuri privind dobândirea de către un asigurător dintr-un stat terț a calității de acționar semnificativ al unui asigurător, persoană juridică română, acesta din urmă devenind o filială a acelui asigurător.

(3) Ca urmare a prevederilor alin. (1), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru o perioadă de până la 3 luni, care poate fi prelungită numai cu acordul expres al Comisiei Europene, poate suspenda sau limita deciziile privind:

a) acordarea autorizației pentru cererile primite până la momentul adoptării deciziei de suspendare, precum și pentru cererile primite în această perioadă;

b) acordarea dreptului de dobândire în mod direct sau indirect a calității de acționar semnificativ al unui asigurător persoană juridică română de către o societate-mamă din statul terț în cauză.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate dispune încetarea măsurilor prevăzute la alin. (3) ca urmare a primirii din partea Comisiei Europene a unei notificări privind încheierea unui acord cu statul terț în cauză.

(5) Măsurile prevăzute la alin. (3) vor fi întreprinse cu respectarea obligațiilor asumate de către Uniunea Europeană în cadrul tuturor acordurilor internaționale, bilaterale sau multilaterale privind inițierea și desfășurarea activității de asigurare.

CAPITOLUL IV

Activitatea asigurătorilor/reasigurătorilor

Art. 16. - (1) Fiecare asigurător trebuie să mențină, cumulativ:

a) capitalul social vărsat sau, după data aderării României la Uniunea Europeană, fondul de siguranță ori, în cazul unei societăți mutuale, fondul de rezervă liberă vărsat;

b) marja de solvabilitate minimă;

c) *Abrogată prin punctul 53. din Ordonanța de urgență nr. 201/2005 începând cu 29.12.2005.*

(2) Capitalul social vărsat sau, după caz, fondul de rezervă liberă vărsat nu poate fi mai mic de:

a) 7 miliarde lei pentru activitatea de asigurări generale, exceptând asigurările obligatorii;

b) 14 miliarde lei pentru activitatea de asigurări generale;

c) 10 miliarde lei pentru activitatea de asigurări de viață;

d) suma valorilor prevăzute la lit. a) și c) sau b) și c), după caz, în funcție de activitățile de asigurare desfășurate.

(3) Capitalul social vărsat și fondul de rezervă liberă vărsat, stabilite la alin. (2), se vor actualiza periodic prin norme de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Capitalul social vărsat sau, după caz, fondul de rezervă liberă vărsat, prevăzute la alin. (1) lit. a), trebuie să fie depuse integral în formă bănească, atât la constituirea, cât și la majorarea acestora.

(4¹) La majorarea capitalului social cu aport în numerar echivalent valută se va utiliza cursul valutar comunicat de Banca Națională a României la data efectuării subscrierii sau a vărsării acestuia.

(5) Asigurătorul trebuie să dețină în orice moment o marjă de solvabilitate disponibilă corespunzătoare activității desfășurate de către acesta. Marja de solvabilitate disponibilă, precum și solvabilitatea ajustată în vederea exercitării supravegherii suplimentare se calculează și se raportează conform prevederilor stabilite prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(5¹) În funcție de clasele de asigurări practicate, asigurătorii sunt obligați să își determine marja de solvabilitate minimă, ale cărei modalități de calcul și de raportare se stabilesc prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(6) O treime din marja de solvabilitate minimă, prevăzută la alin. (1) lit. b), trebuie să constituie fondul de siguranță. Elementele care constituie fondul de siguranță se vor stabili prin norme emise în aplicarea prezentei legi. Mărimea fondului de siguranță nu poate fi mai mică decât cea prevăzută în legislația europeană din domeniul asigurărilor și va fi actualizată prin norme emise în concordanță cu prevederile acestei legislații. În funcție de clasele de riscuri subscrise, valoarea minimă a fondului de siguranță se stabilește prin norme emise în aplicarea prezentei legi. În cazul societăților mutuale, fondul de siguranță reprezintă cel puțin trei pătrimi din valoarea minimă a fondului de siguranță stabilită pentru asigurători.

(6¹) În cazul sucursalelor aparținând societăților de asigurare cu sediul social în state terțe, deschise pe teritoriul României, fondul de siguranță reprezintă cel puțin jumătate din valoarea minimă a fondului de siguranță stabilită pentru asigurător.

(7) În vederea stabilirii marjei de solvabilitate, evaluarea activelor și a obligațiilor unui asigurător se efectuează conform normelor, care vor cuprinde și precizări privind categoria activelor și datorii care nu vor fi luate în considerare sau vor fi considerate numai într-o anumită proporție.

Art. 17. - (1) Acțiunile emise de asigurători pot fi numai nominative.

(2) Orice formă de asociere prin care proprietatea acțiunilor este ascunsă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este lovită de nulitate.

Art. 18. - (1) Activele unui asigurător/reasigurător admise să reprezinte rezervele tehnice brute trebuie să fie localizate în România sau într-un alt stat membru, pentru riscurile subscrise în România ori în alt stat membru.

(2) Activele fiecărui asigurător admise să reprezinte rezervele tehnice nu pot fi grevate de sarcini și nu pot face obiectul unor garanții de orice fel, în favoarea terților.

(3) Activele libere de sarcini admise să reprezinte rezervele tehnice constituite de sucursale stabilite pe teritoriul României, aparținând unor societăți de asigurare cu sediul social în state terțe, trebuie păstrate în România până la valoarea minimă a fondului de siguranță, iar surplusul poate fi păstrat în statele membre.

Art. 19. - Asigurătorii pot investi sau fructifica capitalul social, rezervele de capital și rezervele tehnice în bunuri mobiliare și imobiliare, precum acțiuni, obligațiuni, alte titluri de participație, depozite bancare, clădiri destinate activității proprii sau închirierii.

Art. 20. - (1) Asigurătorul trebuie să își conducă activitatea, cu respectarea normelor prudențiale specifice, conform practicilor în asigurări și să prevadă:

a) organizarea și desfășurarea activității cu prudență și profesionalism, în concordanță cu natura și mărimea activității prestate;

b) încadrarea unui număr suficient de persoane care îndeplinesc condițiile de calificare, pregătire și de competență profesională, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi.

(2) Asigurătorul, pentru asigurările facultative practicate, trebuie să elaboreze:

a) propriile condiții de asigurare, cu respectarea prevederilor legale referitoare la contractul de asigurare;

b) propriile clauze de asigurare, care pot modifica condițiile de asigurare, în funcție de opțiunea proprie sau de cea a asiguratului;

c) propriile criterii de stabilire a primelor de asigurare;

d) propriile reglementări și instrucțiuni de constatare și lichidare a daunelor, în strictă concordanță cu prevederile cuprinse în condițiile și în clauzele de asigurare;

e) reglementări interne privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice, în funcție de propriul sistem de evidență operativă, cu respectarea normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Asigurătorul are obligația:

a) să conducă evidența contabilă și operativă, care să permită:

- întocmirea rapoartelor cerute de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
- analiza rezultatelor tehnice pe clase de asigurări, în scopul de a stabili dacă activitatea sa în ansamblu este rentabilă;

b) să supravegheze activitatea personalului propriu, a unităților din subordine și a agenților, subagenților și agenților subordonați și să instituie proceduri antifraudă, astfel încât să nu fie periclitată activitatea de asigurare desfășurată de asigurător;

c) să își organizeze procedurile de control intern, în conformitate cu legislația în vigoare și cu normele emise în aplicarea prezentei legi.

c¹) să transmită bugetul de venituri și cheltuieli, în fiecare an, în termen de 10 zile calendaristice de la data aprobării acestuia; orice rectificare a acestuia va fi transmisă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în același termen;

c²) să își organizeze un sistem intern de management al riscului, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi;

c³) asigurătorii cu activitate compozită au obligația să organizeze și să conducă evidența contabilă separat pentru cele două activități de asigurare;

c⁴) să întocmească rapoarte privind activitatea de reasigurare proprie, precum și programele de reasigurare, ale căror periodicitate, conținut și formă vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi;

c⁵) să instituie proceduri și să întreprindă măsuri de pregătire a personalului propriu pentru respectarea legislației în vigoare și a normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor privind combaterea terorismului și prevenirea spălării banilor prin intermediul activității de asigurare;

d) să întocmească și să prezinte situații financiare individuale și, după caz, consolidate, în conformitate cu reglementările contabile aplicabile emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor conform legislației în vigoare;

e) să transmită orice alte raportări financiare, precum și alte rapoarte, situații sau analize solicitate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor ori stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi, avize sau decizii;

f) să țină un registru special al activelor admise să acopere rezervele tehnice constituite pentru asigurări generale și un registru special al activelor admise să acopere

rezervele tehnice constituite pentru asigurările de viață, în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 și ale normelor emise în aplicarea prezentei legi;

f¹) să instituie proceduri de avizare, constatare și soluționare a daunelor în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi;

f²) să instituie proceduri de primire și soluționare a reclamațiilor, inclusiv pe cale amiabilă, să deschidă și să mențină un registru de reclamații și sesizări și să trimită raportări către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi;

g) să asigure auditarea situațiilor financiare anuale și, după caz, consolidate, de către un auditor financiar persoană juridică, autorizat de Camera Auditorilor Financieri din România, aprobat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi. Din echipa desemnată de auditor cel puțin o persoană trebuie să dețină calitatea de actuar, așa cum este definită în prezenta lege, sau să dovedească această calificare prin acte oficiale emise de autorități sau asociații profesionale din alte state;

h) să publice anual un raport care va conține cel puțin informațiile prevăzute în norme emise în aplicarea prezentei legi;

i) să prezinte direcțiilor de specialitate și echipelor de control ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor toate raportările, documentele, situațiile și informațiile solicitate de acestea.

Art. 20¹. - (1) Auditorul financiar va întocmi un raport anual, însoțit de opinia sa, din care să rezulte dacă situațiile financiare prezintă o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată, conform standardelor profesionale publicate de Camera Auditorilor Financieri din România.

(2) De asemenea, auditorul financiar va analiza practicile și procedurile controlului și auditului intern și, dacă consideră că acestea nu sunt corespunzătoare, va face recomandări asigurătorului pentru remedierea lor și va furniza, la solicitarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, orice detalii, clarificări, explicații referitoare la datele cuprinse în situațiile financiare ale asigurătorului.

(3) Auditorul financiar al unui asigurător trebuie să informeze Comisia de Supraveghere a Asigurărilor de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale, a luat cunoștință despre orice act sau fapt, în legătură cu asigurătorul ori cu entitățile care intră în perimetrul de consolidare, care:

a) constituie o încălcare a legii și/sau a reglementărilor ori a actelor emise în aplicarea acesteia, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare și de desfășurare a activității asiguratorului;

b) este de natură să afecteze situația patrimonială a asiguratorului sau buna sa funcționare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare ale asiguratorului sau la exprimarea de către acesta a unei opinii cu rezerve.

(4) Transmiterea către Comisia de Supraveghere a Asiguraților a informațiilor prevăzute la alin. (3) nu constituie o încălcare a oricărei restricții privind divulgarea de informații și nu va atrage nici un fel de răspundere asupra persoanei în cauză.

(5) Comisia de Supraveghere a Asiguraților informează Camera Auditorilor Financiar din România privind orice încălcare a prevederilor alin. (1)-(3), în vederea luării de către aceasta a măsurilor necesare pentru remedierea acestor încălcări.

Art. 21. - (1) Asiguratorul care exercită o activitate de asigurări generale are obligația să constituie și să mențină următoarele rezerve tehnice:

a) rezerva de prime - se calculează lunar prin însumarea cotelor-părți din primele brute subscrise, aferente perioadelor neexpire ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor brute subscrise și această rezervă să reflecte primele brute alocate părții din riscurile expirate la data calculării;

b) rezerva de daune - se creează și se actualizează lunar, în baza estimărilor pentru avizările de daune primite de asigurator, astfel încât fondul creat să fie suficient pentru acoperirea plății acestor daune;

c) rezerva de daune neavizate - se creează și se ajustează cel puțin la încheierea exercițiului financiar, dacă reglementările interne ale asiguratorului nu prevăd altfel, în baza estimărilor acestuia, a datelor statistice sau a calculelor actuariale, pentru daunele întâmplare, dar neavizate;

d) rezerva de catastrofă - se creează prin aplicarea lunară a unui procent de minimum 5% asupra volumului de prime brute subscrise, aferente contractelor care acoperă riscuri catastrofale, până când fondul de rezervă atinge cel puțin nivelul reținerii proprii sau 10% din acumularea răspunderilor asumate prin contractele ce acoperă riscuri catastrofale; această rezervă este destinată acoperirii despăgubirilor aferente daunelor de natură catastrofală;

e) rezerva pentru riscuri neexpire - se calculează pe baza estimării daunelor ce vor apărea după închiderea exercițiului financiar, aferente contractelor de asigurare încheiate

înainte de acea dată, în măsura în care valoarea estimată a acestora depășește suma dintre rezerva de prime și primele care urmează să se mai încaseze la aceste contracte;

f) rezerva de egalizare - se creează în anii cu rezultate tehnice favorabile pentru constituirea surselor de acoperire a daunelor în anii în care rezultatele tehnice vor fi nefavorabile.

(2) În calculul rezervelor prevăzute la alin. (1) lit. b)-f) se includ sumele estimate pentru daune și costurile de lichidare a acestora, după deducerea părții ce urmează să fie recuperată de la reasigurători.

(3) Asigurătorul care exercită o activitate de asigurări de viață are obligația, cu respectarea prevederilor art. 28, să constituie și să mențină rezerve tehnice, inclusiv rezerve matematice, pentru fondul asigurărilor de viață.

(4) Mărimea rezervelor tehnice, constituite și menținute conform alin. (1) și (3), nu poate fi mai mică decât mărimea obținută prin calculul acestor rezerve, potrivit metodologiei stabilite prin norme.

(4¹) Primele brute subscrise, pe baza cărora se vor calcula rezervele tehnice prevăzute la alin. (1) lit. a), d) și e) și la alin. (3), se vor stabili în conformitate cu prevederile normelor.

(5) Sumele transferate rezervelor tehnice, constituite și menținute în condițiile acestui articol, reprezintă obligații ale asigurătorului și se deduc din veniturile acestuia pentru determinarea profitului.

(6) În cazurile în care contractul de asigurare prevede încasarea primelor și plata despăgubirilor în valută, rezervele tehnice aferente se pot constitui și menține în valută. Evaluarea se va efectua în conformitate cu prevederile normelor.

(7) Alte categorii de rezerve tehnice pot fi stabilite prin norme, iar prevederile acestui articol se aplică și acestor categorii.

Art. 21¹. - Prevederile art. 20-21 se aplică și reasigurătorilor.

Art. 22. - (1) Categoriile de active admise să acopere rezervele tehnice ale asigurătorului, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate se stabilesc prin norme, la elaborarea cărora se va ține seama de categoriile și de clasele de asigurări practicate.

(2) Activele admise să acopere rezervele tehnice ale asigurătorului aflat în procedură de lichidare constituie gajul general al asiguraților creditori, creanțele acestora bucurându-se de prioritate absolută față de orice alte creanțe în ceea ce privește aceste active.

Art. 23. - (1) Un asigurător/reasigurător poate realiza, pe baza unui acord, un transfer de portofoliu de asigurări/reasigurări, prin care o parte sau întreaga activitate de asigurare este transferată altui asigurător/reasigurător.

(2) Transferul va cuprinde transferul de datorii, drepturi, obligații sau proprietăți.

(3) Transferul nu este valabil fără aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Aprobarea transferului de portofoliu se solicită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în condițiile legii, și în cazul în care asigurătorul/reasigurătorul fuzionează, se divizează, intră în procedura de redresare financiară, reorganizare sau lichidare, după caz.

Art. 24. Abrogat prin punctul 65. din Ordonanța de urgență nr. 201/2005 începând cu 29.12.2005.

Art. 24¹. - (1) Orice potențial asigurat poate să încheie un contract de asigurare cu oricare asigurător autorizat de către o autoritate competentă din statele membre.

(2) Asigurătorii trebuie să comunice asiguraților sau potențialilor asigurați, înainte de semnarea contractului de asigurare, cel puțin următoarele informații: durata contractului, modul de derulare a acestuia, suspendarea sau rezilierea contractului, mijloacele și termenele de plată a primelor, metodele de calcul și distribuție a bonificațiilor, modalitățile de soluționare a reclamațiilor privind contractele, precum și alte informații necesare pe durata derulării contractului, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi.

Art. 24². - Asigurătorii și brokerii de asigurare efectuează operațiunile de asigurare și de reasigurare de regulă în lei, iar dacă își asumă obligații de plată în monedă străină, aceste operațiuni se efectuează în monedă străină, potrivit legii.

Art. 25. - (1) Asigurătorii se pot asocia în uniuni profesionale care să le reprezinte interesele colective față de autoritățile publice, să studieze probleme de interes comun, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul și să organizeze serviciile de interes comun; de asemenea, pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

(2) Asigurătorii pot încheia înțelegeri referitoare la coasigurare, pool-uri și alte forme de cooperare specifice, în vederea asigurării sau reasigurării unor riscuri, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi.

(3) Asigurătorii emitenți de documente internaționale de asigurare, Carte Verde, vor constitui Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România, în conformitate cu prevederile Convenției Internaționale Carte Verde. Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România este o asociație profesională, independentă și autonomă, care, în baza Convenției Internaționale

Carte Verde, are rol de reglementare a activității asiguratorilor emitenți de documente internaționale de asigurare.

(3¹) Asiguratorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule (RCA) se vor afilia până cel târziu la data de 31 ianuarie 2006 la Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din România. Asiguratorii care primesc autorizația de a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule (RCA) sunt obligați să se afilieze în termen de maximum 30 de zile de la primirea autorizației la Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din România.

(4) Asiguratorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule (RCA) pe teritoriul României și în afara lui au obligația de a constitui Fondul comun Carte Verde.

Art. 25¹. - (1) Toți asiguratorii autorizați să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule (clasa 10 de la lit. B din anexa nr. 1, cu excepția răspunderii civile a transportatorului) trebuie să constituie Fondul de protecție a victimelor străzii, denumit în continuare Fond.

(2) Fondul se constituie ca asociație, persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial, în conformitate cu prevederile legale referitoare la asociații și fundații, ale prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(3) Actul constitutiv al asociației, precum și modificările ulterioare vor fi avizate în prealabil de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Fondul este condus de un consiliu director format din 5 membri, care sunt supuși avizului prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(5) Un membru al consiliului director al Fondului va fi numit de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(6) Membrii Fondului sunt obligați să contribuie printr-o cotizație la constituirea și menținerea stabilității financiare a acestuia, proporțional cu volumul primelor brute încasate din vânzarea asigurării de răspundere civilă care acoperă daune ce rezultă din folosirea vehiculelor terestre, cu excepția răspunderii civile a transportatorului, până la acoperirea tuturor obligațiilor de plată.

(7) Nivelul cotizației și termenele de plată ale acesteia se stabilesc anual de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor. Quantumul cotizației este de până la 5% din volumul primelor brute încasate pentru această asigurare.

(8) Bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului, precum și rectificările acestuia se aprobă de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(9) În caz de deficit, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate majora în cursul anului nivelul cotizației.

(10) Fondul se constituie în scopul:

a) de a furniza informații persoanelor vătămate prin accidente de vehicule, în calitate de centru de informare (CEDAM);

b) de a despăgubi persoanele păgubite prin accidente de vehicule, dacă:

- vehiculul, respectiv tramvaiul, care a provocat accidentul a rămas neidentificat sau nu era asigurat pentru răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule, cu toate că, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, proprietarul acestuia avea obligația să încheie o astfel de asigurare;

- în termen de 3 luni de la data la care a adresat o cerere de despăgubire, persoana rezidentă în România care a suferit un prejudiciu ca urmare a unui accident de circulație produs pe teritoriul unui stat situat în limitele teritoriale de acoperire, cu excepția României, sau pe teritoriul unui stat terț al cărui birou național a aderat la sistemul Carte Verde, de un vehicul care are locul obișnuit de staționare într-un stat membru al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, nu a primit un răspuns motivat de la societatea de asigurare a vehiculului vinovat de producerea accidentului sau de la reprezentantul de despăgubiri al acesteia ori dacă societatea de asigurare respectivă nu și-a desemnat un reprezentant de despăgubire pe teritoriul României sau dacă în termen de două luni de la data producerii accidentului societatea de asigurare nu poate fi identificată. Fondul îndeplinește aceste atribuții în calitate de organism de compensare.

(11) Asigurătorii menționați la alin. (1) au obligația să desemneze în fiecare stat aparținând Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană un reprezentant însărcinat cu regularizarea daunelor provocate de vehicule supuse obligației de asigurare în România rezidenților în aceste state, cu condiția ca accidentul să se producă pe teritoriul unui alt stat decât statul de reședință al persoanei vătămate.

(12) Fondul are legitimare procesuală activă în orice proces împotriva persoanelor aflate într-o relație juridică cu el, pentru obligațiile de plată achitate sau care urmează cu certitudine să fie achitate de Fond.

(13) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui asigurător la Fond constituie, potrivit legii, titlu de creanță.

(14) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Fondul va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(15) În vederea recuperării sumelor cheltuite, Fondul are drept de regres împotriva entității care a determinat prejudiciul.

(16) Anual, Fondul va prezenta Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor un raport de activitate, ale cărui formă și conținut vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(17) Raportul va fi însoțit de situațiile financiare anuale, întocmite potrivit legislației în vigoare și auditate în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(18) În termen de 6 luni de la sfârșitul anului precedent Fondul va publica un raport, ale cărui formă și conținut vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(19) Modul de constituire, de utilizare și de plasament al sumelor bănești la dispoziția Fondului, precum și persoanele îndreptățite a fi despăgubite se stabilesc prin norme emise în aplicarea prezentei legi de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

CAPITOLUL V

Separarea managementului asigurărilor de viață și asigurărilor generale pentru asigurătorii cu activitate compozită

Art. 26. - Asigurătorii care până la 31 decembrie 2005 au fost autorizați să desfășoare activitate compozită pot desfășura în continuare activitățile de asigurări de viață și generale numai în condițiile separării managementului celor două activități în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

Art. 26¹. - (1) Managementul separat al celor două activități, menționat la art. 26, trebuie să fie organizat astfel încât să se asigure o separare clară între aceste activități, pentru a se respecta următoarele obiective:

a) interesele deținătorilor de polițe de viață și, respectiv, de polițe de asigurări generale nu trebuie în nici un fel prejudiciate și, în special, profitul înregistrat de una din cele două activități să nu fie folosit în scopul îmbunătățirii celeilalte activități, situația aceasta putând fi realizată numai în cazuri excepționale și cu aprobarea expresă dată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în condițiile prevăzute pentru astfel de situații prin norme emise în aplicarea prezentei legi;

b) minimul obligațiilor financiare, în special marjele de solvabilitate, stabilite în conformitate cu prevederile legii și ale normelor emise în aplicarea acesteia pentru fiecare dintre cele două activități sunt îndeplinite în mod independent, fără un transfer de active de la o activitate către alta.

(2) În cazul în care, prin respectarea prevederilor alin. (1) lit. b), rezultă că mai sunt active disponibile la una dintre cele două activități, evidențiate în mod distinct, acestea pot fi folosite pentru cealaltă activitate, dar numai cu aprobarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va analiza periodic rezultatele celor două activități, pentru a asigura aplicarea prevederilor acestui articol.

Art. 26². - (1) Asigurătorii cu activitate compozită au obligația să organizeze și să conducă evidența contabilă separat pentru cele două activități de asigurare.

(2) În acest scop, veniturile, în special primele încasate, plățile de la reasurători și cele din investirea activelor, și cheltuielile, în special cele privind plata daunelor, sumele suplimentare pentru provizioanele tehnice, primele de reasigurare, cheltuielile operaționale pentru activitatea respectivă, trebuie să fie defalcate în conformitate cu natura lor.

(3) Cheltuielile operaționale comune celor două categorii de asigurări vor fi alocate fiecărei activități conform unei chei de repartizare, cheie care va fi menținută cel puțin pe parcursul unui exercițiu financiar.

(4) Utilizarea acestei chei de repartizare se face numai cu aprobarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 26³. - Asigurătorii cu activitate compozită trebuie să calculeze marja de solvabilitate disponibilă separat, în conformitate cu metoda stabilită prin normele emise în aplicarea prezentei legi, pentru fiecare dintre cele două activități și să întocmească un raport prin care să identifice în mod clar activele și obligațiile care sunt folosite pentru calcularea fiecărei marje.

Art. 26⁴. - (1) În cazul în care una dintre cele două marje de solvabilitate este insuficientă, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va aplica pentru activitatea la care se înregistrează deficiențe măsuri de redresare specifice, în conformitate cu prevederile legii și ale normelor emise în aplicarea prezentei legi.

(2) Transferul între cele două activități, în cazul înregistrării unei situații precum cea prevăzută în alin. (1), se va face doar în cazuri excepționale și numai în condițiile stabilite și aprobate în prealabil de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

Art. 26⁵. - În vederea asigurării unei conduceri prudențiale pentru fiecare dintre cele două activități desfășurate de asigurătorii cu activitate compozită, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor confirmă sau nu, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia, conducătorii departamentelor de asigurări de viață și de asigurări

generale, precum și persoanele care vor ocupa funcții de conducere specifice în cadrul acestor departamente.

Art. 26⁶. - Asigurătorii cu activitate compozită au obligația să țină pentru fiecare dintre cele două activități câte un registru special al activelor, în conformitate cu prevederile anexei nr. 2.

Art. 26⁷. - Asigurătorii cu activitate compozită sunt obligați să trimită către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor toate informațiile, documentele și raportările ale căror formă, conținut, informații, detalii și certificări sunt stabilite prin normele emise în aplicarea prezentei legi pentru fiecare activitate.

Art. 26⁸. - Prevederile art. 26¹-26⁷ se aplică și reasigurătorilor.

CAPITOLUL V a fost modificat prin punctul 68. din Ordonanța de urgență nr. 201/2005 începând cu 19.05.2006.

CAPITOLUL V¹

Activitatea de asigurare de viață

Art. 27. - (1) Administrarea asigurărilor de viață și a fondului asigurărilor de viață aferent, inclusiv investirea și evaluarea activelor, precum și calculul rezervelor tehnice se efectuează potrivit prevederilor stabilite prin norme.

(2) Asigurătorul care exercită o activitate de asigurare de viață este obligat:

a) să inițieze examinarea activității de asigurare de viață, constând din calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente fondului asigurărilor de viață și a rezervelor tehnice necesare, precum și o apreciere asupra concordanței dintre fondul asigurărilor de viață și activele aferente; examinarea se efectuează la fiecare 12 luni sau la intervale mai scurte, în cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor consideră necesar;

b) să redacteze un raport asupra rezultatelor examinărilor prevăzute la lit. a), denumit în prezenta lege raport asupra asigurărilor de viață, ale cărui formă, conținut al informațiilor, documentelor și detaliilor suplimentare, precum și mod de certificare sunt stabilite prin norme;

c) să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor o copie de pe raportul asupra asigurărilor de viață într-un interval de 4 luni de la data la care s-a făcut examinarea sau într-un interval mai mare, dacă termenul a fost aprobat în scris de Comisia de

Supraveghere a Asigurărilor, în urma unei solicitări scrise și temeinic motivate, primită de la asigurator;

d) să furnizeze informațiile, documentele și detaliile suplimentare, în forma pe care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor o consideră necesară, pentru evaluarea fondului asigurărilor de viață și a situației financiare a acestuia, după depunerea raportului asupra asigurărilor de viață la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 28. - (1) Activele aferente fondului asigurărilor de viață vor garanta siguranța asiguraților care au contracte de asigurări de viață și vor fi folosite numai în raport cu obligațiile aferente fondului asigurărilor de viață.

(2) Este interzisă crearea de sarcini - gaj sau ipotecă - asupra oricărui activ ce aparține fondului asigurărilor de viață, în măsura în care aceasta contravine prevederilor alin. (1).

(3) Asiguratorul poate să schimbe, la un preț de piață rezonabil, unele active aparținând fondului asigurărilor de viață cu alte active care îi aparțin, precum și să utilizeze activele aferente fondului asigurărilor de viață în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1), dacă dovedește în scris Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor că valoarea activelor utilizate depășește valoarea totală a obligațiilor aferente fondului asigurărilor de viață.

CAPITOLUL VI

Măsuri prudențiale privind reconstituirea rezervelor

Art. 28¹. - (1) Dacă un asigurator nu se conformează, după caz, prevederilor art. 21 alin. (1) sau art. 27 alin. (2), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va interzice acestuia să dispună liber asupra activelor sale, după comunicarea prealabilă a deciziei sale autorităților competente din statele membre în care sunt situate riscurile.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că situația financiară a asiguratorului se deteriorează în continuare, aceasta poate să limiteze sau să interzică libera alocare a activelor asiguratorului. În consecință, va informa autoritățile competente ale altor state membre pe teritoriile cărora asiguratorul își desfășoară activitatea asupra tuturor măsurilor luate și, la cererea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, acestea vor lua aceleași măsuri.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate, de asemenea, să limiteze sau să interzică libera alocare a activelor asiguratorului și va informa autoritățile competente ale altor state membre pe teritoriile cărora asiguratorul își desfășoară activitatea asupra măsurilor luate și, la cererea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, acestea vor lua același măsuri.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate să ia toate măsurile considerate necesare și asigurătorii în vederea protejării intereselor asiguraților în situațiile descrise în alin. (1), (2) și (3).

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile prezentei legi, la cererea autorităților din statul membru de origine, va interzice libera alocare a activelor din România unui asigurător/ reasigurător, care în baza libertății de stabilire prestează activitatea de asigurare/reasigurare pe teritoriul României.

Art. 28². - Prevederile art. 28¹ se aplică și reasigurătorilor.

CAPITOLUL VI

Abrogat prin litera a) din Legea nr. 503/2004 începând cu 13.01.2005.

CAPITOLUL VII

Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări

Art. 33. – (1) Intermediarii în asigurări și în reasigurări sunt, după caz, înregistrați la sau autorizați de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi, sau la autoritatea competentă din statul membru de origine.

(2) Asigurătorii nu pot exercita activități de asigurare prin intermediari neautorizați și/sau neînregistrați, cu excepția celor care, având o activitate profesională, alta decât intermedierea în asigurări, intermediază contracte de asigurare care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) contractul de asigurare intermediat necesită doar cunoștințe referitoare la riscul acoperit prin acesta.

b) nu fac parte din categoria asigurărilor de viață;

c) nu acoperă riscuri de răspundere civilă;

d) sunt complementare altor produse sau servicii prestate de alt furnizor, atunci când acesta acoperă următoarele riscuri: întreruperea activității, pierderea ori deteriorarea mărfii aceluși furnizor, deteriorarea sau pierderea bagajelor, alte riscuri legate de călătoria rezervată de acel furnizor, chiar dacă contractul de asigurare intermediat acoperă riscuri din categoria asigurărilor de viață ori de răspundere civilă, dacă acesta este un risc auxiliar al riscului principal legat de acea călătorie;

e) primele anuale nu depășesc echivalentul în lei a 500 euro și durata contractului de asigurare intermediat, inclusiv orice reînnoire, nu depășește 5 ani.

(3) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări sunt obligați să pună la dispoziția clienților, în scris, înainte de încheierea, modificarea ori reînnoirea contractului de asigurare sau de reasigurare, cel puțin următoarele informații referitoare la: denumirea (numele) intermediarului; sediul (adresa) și registrul în care a fost înscris, precum și modalitățile prin care se poate verifica înscrierea; deținerea a minimum 10% din drepturile de vot sau din capitalul unui asigurător, respectiv reasigurător, deținerea de către o societate de asigurare sau o societate mamă a unei anumite societăți de asigurare a minimum 10% din drepturile de vot sau din capitalul intermediarului în asigurări/reasigurări; procedurile de soluționare amiabile sau pe cale judecătorească a eventualelor neînțelegeri sau litigii dintre clienți și intermediar, precum și orice alte informații în conformitate cu prevederile normelor emise în aplicarea prezentei legi.

(4) Primele de asigurare plătite de clienți prin intermediari în asigurări se consideră transferate asigurătorului la momentul plății; despăgubirile sau sumele asigurate plătite de către asigurător prin intermediari se consideră ca fiind transferate clienților numai în momentul încasării efective de către aceștia a sumelor/ despăgubirilor respective.

(4¹) Încasările și plățile făcute în numele sau în contul asiguraților sau reasiguraților, reprezentând prime de asigurare sau de reasigurare ori despăgubiri, de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări se derulează prin conturi deschise la instituțiile de credit, altele decât conturile prin care își derulează activitatea curentă.

(5) În caz de faliment al intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, sumele consemnate în conturile prin care se derulează încasările și plățile făcute în numele sau în contul asiguraților ori reasiguraților nu pot fi utilizate la îndestularea altor creditori decât cei menționați de la alin. (4).

(6) Calitatea de agent de asigurare sau agent de reasigurare ori agent de asigurare subordonat, persoana fizică sau juridică, precum și cea de subagent este incompatibilă cu cea de broker de asigurare și/sau de reasigurare ori de asistent în brokeraj.

(7) Activitatea de bancassurance se desfășoară prin agenți de asigurare subordonați în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(8) Prin derogare de la prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări care au formă juridică de societate pe acțiuni trebuie să dețină capitalul social minim vărsat în conformitate cu Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și au obligația de a numi în conducerea executivă cel puțin două persoane fizice.

(9) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări care au formă juridică de societate cu răspundere limitată pot opta pentru numirea în conducerea executivă a cel puțin două persoane fizice.

(10) Toate persoanele numite în funcția de administrator și/sau în conducerea executivă trebuie să îndeplinească criteriile și condițiile pentru aprobarea persoanelor semnificative ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(11) Orice intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, care nu a depus la asigurător sau reasigurător sumele încasate cu titlu de prime de asigurare sau de reasigurare, după 30 de zile de la scadența prevăzută în contract, este prezumat a fi în insolvență din cauza încetării plăților față de acesta.

(12) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va putea introduce cerere împotriva intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări prevăzuți la alin. (11), pentru pornirea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Orice intermediar în asigurări, persoană fizică, care nu a depus la asigurător sumele încasate cu titlu de prime de asigurare, după 30 de zile de la scadența prevăzută în contract, va fi de îndată executat silit de către asigurător asupra garanției constituite potrivit art. 34 alin. (2) lit. d), iar dacă garanția constituită nu acoperă prejudiciul, va fi urmărit potrivit legii asupra oricăror bunuri aparținând acestuia.

(14) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice, autorizați ori înregistrați, după caz, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia, sunt obligați să afișeze la toate sediile, principal și secundare, la loc vizibil, copii după certificatul de înmatriculare emis de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, ori după certificatul de înregistrare emis de asigurători sau reasigurători, pentru agenții de asigurare sau de reasigurare, persoane juridice, după înregistrarea în registrul prevăzut la art. 34 alin. (4).

Art. 34. - (1) O persoană fizică sau juridică poate desfășura o activitate ca agent de asigurare, dacă deține o autorizație valabilă, scrisă, din partea unui asigurător, denumită în prezenta lege contract de agent, pentru a acționa în numele acestuia.

(2) Agentul de asigurare persoană fizică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă pregătirea profesională de specialitate și/sau competențele, cunoștințele și aptitudinile corespunzătoare exercitării acestei activități, în concordanță cu cerințele

prevăzute în normele emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în aplicarea prezentei legi;

b) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă profesională sau o garanție echivalentă furnizată de un asigurător în numele căruia agentul de asigurare lucrează sau al cărui împuternicit este, valabile pe întregul teritoriu al Comunității Europene și al statelor aparținând Spațiului Economic European, în concordanță cu cerințele prevăzute de norme;

c) să nu aibă cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

d) să îndeplinească cerințele legale în vigoare privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor;

e) să se bucure de o bună reputație.

(3) Agentul de asigurare persoană juridică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă ca obiect de activitate numai activitatea de agent de asigurare, cu excepția prevăzută la art. 33 alin. (2);

b) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă, a cărui valoare să reprezinte 75% din cea prevăzută la art. 35 alin. (5) lit. c);

c) să nu fi fost declarat anterior în faliment și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară și/sau de faliment la data solicitării autorizării;

d) să se bucure de o bună reputație, iar denumirea agentului să cuprindă obligatoriu sintagma agent de asigurare;

e) asociații, acționarii semnificativi, precum și persoanele semnificative, după caz, să nu aibă cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

f) conducătorul executiv să îndeplinească condițiile privind pregătirea și experiența necesare pentru a deține această funcție, conform normelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Asigurătorii sunt obligați să deschidă și să mențină un registru, denumit Registrul agenților de asigurare, în sistem computerizat și cu arhivarea obligatorie a tuturor modificărilor, care face parte din Registrul asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, prevăzut la art. 5 lit. r). Forma și conținutul acestui registru se vor stabili prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(4¹) După înregistrare asigurătorii sunt obligați să elibereze intermediarilor în asigurări, persoane juridice, un certificat de înregistrare, iar intermediarilor în asigurări, persoane fizice, o legitimație. Datele și informațiile care se vor trece în aceste documente se vor stabili prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(4²) Anual acest registru va fi trecut pe suport hârtie, care va fi certificat pentru conformitate de conducerea executivă a asigurătorului sau reasigurătorului.

(4³) Asigurătorii sunt obligați să înregistreze în registrul prevăzut la alin. (4), în conformitate cu condițiile prevăzute la alin. (2) și (3) și cu cele stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi, atât agenții de asigurare, persoane fizice și juridice, cu care au încheiat contracte de agent, cât și subagenții și agenții de asigurare subordonați; asigurătorii vor actualiza periodic toate datele din acest registru, conform prevederilor normelor menționate în acest alineat.

(5) Datele înscrise în registrul agenților se transmit în sistem computerizat atât Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, cât și asociației sau uniunii profesionale din care face parte asigurătorul, acestea fiind permanent accesibile publicului la sediu și pe site-ul Internet al asigurătorului, autorității de supraveghere și asociației sau uniunii profesionale susmenționate; aceste date se verifică periodic de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(6) Cerințele profesionale pe care trebuie să le îndeplinească agentul de asigurare persoană fizică, datele care se înscriu în registrul agenților, obligațiile asigurătorilor privind supravegherea agenților, precum și alte informații referitoare la agentul de asigurare se stabilesc prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(7) Agenții de asigurare, persoane fizice, au dreptul să se înregistreze la camera de muncă în a cărei rază teritorială domiciliază, pentru a beneficia de dispozițiile legale privind vechimea în muncă, fondurile de pensii și de asigurări sociale.

(8) Un agent de asigurare persoană fizică sau juridică nu poate intermedia aceleași clase de asigurări decât pentru un singur asigurător.

(9) Dacă un asigurat a încheiat o asigurare printr-un agent de asigurare, asigurătorul în numele căruia acționează agentul este răspunzător față de asigurat pentru toate actele sau omisiunile agentului de asigurare.

(10) Agenții de asigurare, persoane fizice și juridice, și subagenții înregistrați în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să includă în toate documentele emise, altele decât cele ale asigurătorilor de la care au mandat, inclusiv în corespondența proprie cu terții, codul unic alocat prin registrul prevăzut la art. 5 lit. r), precum și următorul înscris: «Înregistrat la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor».

(11) Agenții de asigurare și agenții de asigurare subordonați, persoane fizice și juridice, precum și subagenții sunt obligați să scrie pe toate documentele primite de la asiguratorii de la care au mandat codul unic alocat prin registrul prevăzut la art. 5 lit. r).

(12) De la data aderării agenții de asigurare sau de reasigurare, persoane fizice ori juridice, care doresc să desfășoare activitatea de intermediere în asigurări sau în reasigurări pe teritoriul altor state membre trebuie să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă valabil pe întreg teritoriul Uniunii Europene și al statelor aparținând Spațiului Economic European, de aceeași valoare cu cea prevăzută pentru brokerii de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 35. - (1) O persoană juridică poate desfășura activitate de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări, în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare, dacă are o autorizație din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) În vederea obținerii autorizației, solicitantul va prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documente din care să rezulte că va respecta prevederile alin. (5) lit. a)-d) și h).

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide asupra acordării autorizației necesare desfășurării activității în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare ori asupra respingerii cererii de autorizare, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

(4) Prin decizia de acordare a autorizației emise de către președintele Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se stabilește data de la care brokerul de asigurare și/sau de reasigurare va începe să își desfășoare activitatea.

(4¹) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare autorizați în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să includă în toate documentele emise, inclusiv în corespondența cu terții, codul unic alocat prin registrul prevăzut la art. 5 lit. r), precum și următorul înscris: «Autorizat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor».

(4²) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare sunt obligați să scrie pe toate documentele primite de la asiguratorii sau reasiguratorii codul unic alocat prin registrul prevăzut la art. 5 lit. r).

(5) Orice broker de asigurare și/sau reasigurare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie persoană juridică, în a cărei denumire să fie cuprinsă obligatoriu sintagma broker de asigurare, broker de asigurare-reasigurare sau broker de reasigurare, după caz, sau într-un limbaj uzual pentru activitatea de asigurare;

b) să aibă un capital social vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 150 milioane lei; această valoare va fi actualizată prin norme adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă, a cărui valoare trebuie să fie în concordanță cu prevederile normelor emise în aplicarea prezentei legi, care, după data dobândirii de către România a statutului de stat membru, să fie valabil pe întreg teritoriul Uniunii Europene și al statelor aparținând Spațiului Economic European;

c¹) valoarea contractului de asigurare de răspundere civilă, prevăzut la lit. c), va fi actualizată periodic, prin norme emise în aplicarea prezentei legi și în conformitate cu dispozițiile legislației europene în materie.

d) să aibă ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare și/sau de reasigurare;

e) să păstreze și să pună la dispoziție Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, la cerere, registrele și înregistrările contabile care să evidențieze și să explice operațiunile efectuate în timpul desfășurării activității, incluzând informații asupra contractelor de asigurare și/sau de reasigurare încheiate și asupra înțelegerilor cu asiguratorii și/sau cu reasiguratorii;

f) să se conformeze solicitărilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în ceea ce privește raportările, precum și activitățile pe care le desfășoară, astfel cum vor fi stabilite prin norme;

g) să nu fi fost declarat anterior în faliment și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară și/sau de faliment la data solicitării autorizării.

h) să aibă personal angajat care să corespundă criteriilor de calificare și pregătire profesională conform normelor privind cerințele profesionale pentru intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări;

i) să deschidă și să mențină Jurnalul asistenților în brokeraj, ale cărui regim, formă și conținut vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(6) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor refuză o cerere de autorizare pentru un broker de asigurare și/sau de reasigurare în una dintre următoarele situații:

a) asociații sau acționarii persoane fizice, precum și persoanele semnificative, după caz, au cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau infracțiuni prevăzute în legislația financiar-fiscală;

b) conducătorul executiv nu îndeplinește condițiile privind pregătirea și experiența pentru a deține această poziție, în conformitate cu normele elaborate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) numele solicitantului induce în eroare publicul;

d) solicitantul nu respectă condițiile prevăzute la alin. (5).

(7) Autorizația acordată unui broker de asigurare și/sau de reasigurare poate fi retrasă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în cazul în care:

a) aceasta constată că brokerul de asigurare și/sau de reasigurare se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (6);

b) brokerul de asigurare și/sau de reasigurare nu a achitat taxele prevăzute la art. 36.

c) nu a început să desfășoare activitatea de broker de asigurare și/sau de reasigurare în termen de 6 luni de la data eliberării autorizației;

d) într-o perioadă de 4 luni nu a trimis nici o raportare către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

e) renunță la activitatea de broker de asigurare și/sau de reasigurare și solicită în mod expres retragerea autorizației;

f) încalcă în mod repetat dispozițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va publica, cel puțin o dată pe an, în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și într-o publicație de largă circulație lista actualizată cuprinzând brokerii de asigurare și/sau de reasigurare autorizați și orice alte informații pe care le va considera necesare în aplicarea prezentei legi.

(9) Un broker de asigurare și/sau de reasigurare nu poate fi acționar, direct sau indirect, ori administrator la un asigurător, reasigurător, agent de asigurare sau de reasigurare ori la un agent de asigurare subordonat.

(9¹) Un asigurător, reasigurător, agent de asigurare sau de reasigurare, persoană fizică ori juridică, sau un agent de asigurare subordonat, persoană fizică ori juridică, nu poate fi acționar, direct sau indirect, ori administrator al unui broker de asigurare și/sau de reasigurare.

(10) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, sub condiția împuternicirii primite din partea asigurătorilor și/sau reasigurătorilor, au dreptul să colecteze primele, să plătească despăgubirile în numele acestora, în moneda prevăzută în contractul de asigurare sau de reasigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și să emită documentele de asigurare sau de reasigurare în numele asigurătorului sau reasigurătorului, după caz.

(11) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare nu își pot desfășura activitatea prin agenți de asigurare, persoane fizice sau juridice, subagenți ori agenți de asigurare subordonați, ci numai prin personal propriu și/sau prin asistenți în brokeraj.

(11¹) Mandatul în brokeraj nu poate fi îndeplinit prin intermediul unui agent de asigurare sau de reasigurare, persoana fizica ori juridica, sau printr-un subagent ori agent de asigurare subordonat.

(11²) Înainte de a încheia mandatul de brokeraj cu clientul, brokerul trebuie să îi solicite un înscris din care să rezulte că acesta nu a semnat cu unul sau mai mulți brokeri un mandat cu același obiect.

(11³) În cazul în care clientul se consideră prejudiciat de modul cum se îndeplinește mandatul de brokeraj are dreptul de a solicita modificarea prin înțelegere amiabilă sau în cazul în care nu se ajunge la nici un acord are dreptul să revoce mandatul. În toate cazurile de mai sus clientul trebuie să-și argumenteze solicitarea în scris, printr-un preaviz trimis cu cel puțin:

1. 10 zile calendaristice înaintea datei de solicitare a înțelegerii amiabile; sau
2. 30 de zile calendaristice înaintea datei de revocare a mandatului.

(11⁴) În cazul în care nu se respectă prevederile alin. (11²) și alin. (11³) pct. 1 și 2, brokerul în cauză este îndreptățit să ceară rambursarea cheltuielilor efectuate până la data la care ia cunoștință despre faptele descrise în prevederile menționate mai sus sau, după caz, să solicite daune materiale.

(11⁵) Personalul propriu al brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, care are ca principală atribuție de serviciu intermedierea contractelor de asigurare și/sau de reasigurare, va fi înscris în registrul prevăzut la art. 5 lit. r), în condițiile prevăzute prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(11⁶) Asistenții în brokeraj vor fi înscrși în Jurnalul asistenților în brokeraj.

(12) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare se pot asocia în uniuni profesionale și pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

(13) Activitățile de publicitate ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări trebuie să respecte prevederile legale care reglementează această activitate, în vederea protejării interesului public.

(13¹) Brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare le este interzis să facă reclamă ori publicitate remunerată pentru produsele, activitatea sau acțiunile de orice fel ale asigurătorilor ori reasigurătorilor.

(14) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că activitatea de publicitate a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări care au sediul social ori domiciliul, după caz, în România nu respectă aceste reguli, aplică sancțiunile prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. d) sau e).

(15) Toate rapoartele, documentele și solicitările brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și corespondența de orice fel a acestora cu Comisia de Supraveghere a Asigurărilor vor fi semnate, după caz, numai de persoanele semnificative.

(16) Orice împuternicire dată unei alte persoane, emisă inclusiv de administratori sau de administratorul unic, în cazul în care acesta din urmă nu face parte din conducerea executivă, este nulă de drept.

(17) Prin derogare de la prevederile alin. (16), când conducerea este asigurată de o singură persoană, în cazuri bine justificate, persoanele menționate la alin. (16) pot împuternici o altă persoană din cadrul brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, pentru a duce la îndeplinire obligațiile prevăzute la alin. (15).

(18) Împuternicirea, care trebuie să indice perioada pentru care se acordă, va fi trimisă în cel mult două zile calendaristice de la emiterea ei, spre înștiințare, la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(19) Prin excepție de la prevederile alin. (5) lit. d), brokerii de asigurare și/sau de reasigurare pot intermedia, în conformitate cu legislația specifică în vigoare, și produse ale fondurilor de pensii facultative.

(20) Contractul de asigurare de răspundere civilă prevăzut la alin. (5) lit. c) se referă numai la activitatea de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări reglementată în conformitate cu prezenta lege și cu normele emise în aplicarea acesteia.

Art. 35¹. - Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare sunt obligați să prezinte Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor situațiile financiare anuale, precum și alte documente, rapoarte ori informații cerute de aceasta, la termenele și în formele stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi sau prin avize, decizii ori circulare.

Art. 35². - (1) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare pot fructifica ori investi capitalul social, veniturile realizate din activitatea de intermediere în asigurări sau în reasigurări, precum și rezervele de capital în bunuri mobiliare ori imobiliare (depozite bancare, acțiuni, obligațiuni, alte titluri de valori mobiliare, imobile destinate activității proprii sau închirierii).

(2) Veniturile din activitatea de închiriere a imobilelor pot reprezenta maximum 15% din veniturile aferente activității de intermediere în asigurări.

Art. 36. - (1) Un broker de asigurare care solicită autorizarea conform art. 35 achită la depunerea cererii de autorizare o taxă de autorizare de 30.000.000 lei; cuantumul taxelor de autorizare se actualizează periodic prin decizie a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în funcție de indicele prețurilor comunicat de Comisia Națională pentru Statistică.

(2) În cazul respingerii cererii de autorizare sau a retragerii documentației de către solicitant, taxa de autorizare nu se restituie.

(3) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare achită, din momentul acordării autorizației de funcționare pe durata valabilității acesteia, o taxă de funcționare, stabilită anual de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de maximum 0,3% din veniturile din activitatea de brokeraj aferente perioadei pentru care sunt datorate.

(3¹) După data aderării României la Uniunea Europeană, taxa de funcționare prevăzută la alin. (3) se poate majora până la maximum 0,5% din veniturile din activitatea de brokeraj aferente perioadei pentru care sunt datorate, în raport cu obligațiile ce revin Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, după dobândirea statutului de stat membru al Uniunii Europene.

(4) Brokerii de asigurare achită taxa de funcționare la termenul stabilit prin norme.

(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare prevăzute la alin. (3), se calculează majorări de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare privind colectarea creanțelor bugetare.

CAPITOLUL VII¹

Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări

Art. 36¹. - (1) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, autorizați și/sau înregistrați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să desfășoare activitate de intermediere pe teritoriul României, după caz, pot desfășura activitate de intermediere pe teritoriul oricărui stat membru.

(2) Intermediarii în asigurări și/sau reasigurări își desfășoară activitatea conform alin. (1), cu condiția informării prealabile a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări transmite spre informare Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor următoarele documente și informații referitoare la:

a) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să desfășoare activitatea de intermediere;

b) structura sa organizatorică;

c) adresa sediului său din statul membru gazdă de la care pot fi obținute și la care pot fi transmise documente;

d) numele, calificarea și experiența conducătorului executiv, care are capacitatea să îl reprezinte și să îl angajeze în relațiile cu terții pe teritoriul statului membru respectiv, inclusiv

dovada că acesta nu are cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite aceste informații în termen de 30 de zile de la primirea lor autorității competente din statul membru respectiv, numai în cazul în care statul membru a comunicat Comisiei Europene că dorește să fie informat despre astfel de acțiuni.

(5) În cazul în care statul membru în cauză nu și-a exprimat dorința prevăzută la alin. (4), intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări își poate începe activitatea imediat.

Art. 36². - În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor dorește să fie informată despre intenția oricărui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări dintr-un stat membru de a desfășura activități de intermediere pe teritoriul României, va comunica această cerință Comisiei Europene. Intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări va transmite, prin autoritatea competentă din statul membru de origine, documentele și informațiile solicitate, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 36³. - (1) Intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări cu domiciliul sau, după caz, cu sediul social într-un stat membru care, în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, dorește să desfășoare activitate de intermediere pe teritoriul României, are obligația respectării și se supune reglementărilor legislației române.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor solicită unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări care desfășoară activitate de intermediere pe teritoriul României orice informații și documente necesare verificării respectării de către acesta a legislației naționale.

Art. 36⁴. - (1) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată nerespectarea prevederilor legislației naționale de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări care desfășoară activități pe teritoriul României, conform prevederilor art. 36³, solicită acestora luarea măsurilor necesare în vederea remedierii situației.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că intermediarul nu ia toate măsurile necesare pentru remedierea situației, aceasta informează în acest sens autoritatea competentă din statul membru de origine.

(3) În cazul în care măsurile luate de autoritatea competentă din statul membru de origine se dovedesc a fi inadecvate și/sau insuficiente și dacă intermediarul în cauză continuă să încalce prevederile legislației naționale, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își exercită atribuțiile ce îi revin conform legii, fiind în drept să aplice sancțiunile prevăzute de lege, inclusiv interzicerea desfășurării activității de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări pe teritoriul României.

Art. 36⁵. - În cazul retragerii autorizației sau, după caz, al radierii din registrul agenților de asigurare a unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, care are sediul social ori domiciliul pe teritoriul României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va informa toate autoritățile competente pe al căror teritoriu își desfășoară activitatea acel intermediar în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii.

Art. 36⁶. - (1) Activitățile de publicitate ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări trebuie să respecte prevederile legale care reglementează această activitate în vederea protejării interesului public.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată încălcarea prevederilor alin. (1) de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, care își desfășoară activitatea în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, solicită încetarea imediată a acestor practici, în caz contrar urmând să informeze autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 36⁷. - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va lua măsurile necesare pentru a asigura publicarea corespunzătoare a condițiilor în care trebuie să se desfășoare activitatea de asigurare pe teritoriul României.

CAPITOLUL VIII

Activitatea de control și sancțiuni

Art. 37. - (1) Nici o faptă sau omisiune a asigurătorului ori a agentului său, constând în încălcarea oricărei prevederi a prezentei legi, a legii aplicabile contractului de asigurare și a condițiilor sau a cuantumului primelor de asigurare, precum și a altor elemente privind încheierea contractului de asigurare, nu poate fi invocată de asigurător pentru anularea unui contract de asigurare.

(2) *Abrogat prin alineatul din Ordonanța de urgență nr. 61/2005 începând cu 10.07.2005.*

(3) *Abrogat prin alineatul din Ordonanța de urgență nr. 61/2005 începând cu 10.07.2005.*

Art. 38. - (1) Activitățile de publicitate trebuie să respecte prevederile care reglementează această activitate, în vederea protejării interesului public.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că activitatea de publicitate a asigurătorilor sau reasigurătorilor cu sediul social în România nu respectă aceste reguli, aplică sancțiunile prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. d) sau e).

(3) În cazul în care asigurătorii și reasigurătorii care desfășoară activitate de asigurare pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii nu respectă prevederile alin. (1), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor solicită încetarea imediată a acestor practici, iar în cazul în care asigurătorii și reasigurătorii respectivi nu se vor conforma, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va informa autoritățile competente ale statelor membre de origine.

Art. 38¹. - (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi, a normelor adoptate în aplicarea acesteia, precum și a avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte se constată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, prin exercitarea unui control permanent, periodic sau inopinat al activității asigurătorilor, reasigurătorilor, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională.

(2) Efectuarea unui control periodic sau inopinat se hotărăște prin decizie a Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Sancțiunile se stabilesc de către Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în baza referatelor de constatare întocmite de către direcțiile de specialitate care efectuează controlul permanent la sediul autorității de supraveghere ori a proceselor-verbale încheiate ca urmare a controalelor periodice sau inopinate efectuate de echipele de control desemnate în acest scop, la sediul asigurătorului, reasigurătorului, intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau entității care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională.

(4) Urmărirea aplicării sancțiunilor se face de către direcțiile de specialitate care au întocmit referatele ori de către direcția de control, pentru controalele periodice sau inopinate.

(5) Controlul permanent se efectuează la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor de către direcțiile sale de specialitate, asupra:

a) datelor din rapoartele și informările, periodice sau anuale, stabilite prin prezenta lege și prin normele emise în aplicarea acesteia;

b) documentelor și informațiilor solicitate prin avize sau decizii de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în vederea exercitării unei supravegheri de tip prudential;

c) documentelor și informațiilor care necesită aprobarea prealabilă a modificărilor hotărâte de către asigurători, reasigurători și brokerii de asigurare și/sau de reasigurare;

d) respectării termenelor de prezentare a rapoartelor, informărilor, documentelor și informațiilor prevăzute la lit. a), b) și c).

(6) Direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, care efectuează controlul permanent în conformitate cu prevederile alin. (5), vor notifica, prin

scrisoare cu confirmare de primire, persoanelor semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Consiliului director al Fondului sau conducerii entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională despre încălcarea prevederilor prezentei legi, ale normelor emise în aplicarea acesteia, precum și a avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte și vor solicita acestora ca, în termen de 7 zile calendaristice de la primirea notificării, să remită un răspuns prin care să explice motivul încălcării.

(7) În termen de 3 zile lucrătoare de la primirea răspunsului la notificarea prevăzută la alin. (6), direcția de specialitate în cauză va propune, printr-un referat de constatare, Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor măsurile sancționatorii, la care se anexează răspunsul primit.

(8) Referatul de constatare se va întocmi și se va prezenta Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în același termen ca cel prevăzut la alin. (7), și în cazul lipsei unui răspuns la notificarea prevăzută la alin. (6).

(9) Termenele prevăzute la alin. (6) și, respectiv, alin. (7) curg de la data de înregistrare a primirii notificării de către asigurători, reasigurători, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, Fondul sau entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz, și, respectiv, de la data de înregistrare a răspunsului la notificare de către direcția de specialitate emitentă a notificării.

(10) În funcție de natura, gravitatea și frecvența abaterilor Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor poate hotărî atât aplicarea unei sancțiuni, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cât și efectuarea unui control inopinat la sediul asigurătorului, reasigurătorului și intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări sau, în cazul în care este în desfășurare un control periodic, va dispune extinderea acestuia și asupra aspectelor negative sesizate.

(11) Controalele periodice și tematica acestora vor fi notificate conducerii executive a asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare sau, dacă este cazul, Consiliului director al Fondului, agenților de asigurare sau de reasigurare și agenților de asigurare subordonați, persoane juridice, cu 15 zile lucrătoare înainte de data începerii.

(12) Asigurătorii, reasigurătorii, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice, Fondul sau entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională au obligația de a pune la dispoziție echipele de control periodic sau inopinat, după caz, un spațiu adecvat, care pe perioada desfășurării controlului să fie folosit numai de către membrii echipei.

(13) Controalele inopinate vor viza numai aspecte punctuale, rezultate din analiza rapoartelor și informărilor periodice sau anuale ori a reclamațiilor și sesizărilor înregistrate la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau a entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz.

(14) Nici un asigurător, reasigurător și intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, Fondul sau o entitate care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională nu poate refuza efectuarea unui control inopinat.

Art. 39. - (1) Abrogat prin punctul 106. din Ordonanța de urgență nr. 201/2005 începând cu 29.12.2005.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea, în orice mod, a normelor adoptate conform art. 8 alin. (1), precum și a deciziilor sau avizelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emise potrivit art. 4 alin. (26) și art. 8 alin. (2);

b) înmatricularea asigurătorilor sau reasigurătorilor la Oficiul Național al Registrului Comerțului fără avizul prealabil în vederea înregistrării, emis de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) încălcarea, în orice mod, de către asigurători, reasigurători, intermediari în asigurări și/sau în reasigurări, Fond sau de entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz, a dispozițiilor art. 5 lit. b), b¹), c), d), e), f), g), h), h¹), h²), h³), i), j), l), l¹) și m), ale art. 18, ale normelor emise în aplicarea prezentei legi, precum și a avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte;

d) nerespectarea prevederilor art. 12 alin. (16), (17) și (18), art. 12¹, 12², 20, 20¹, art. 33 alin. (7), art. 34 alin. (4¹), (4²) și (4³), art. 38¹ alin. (6), (12) și (14), precum și ale cap. V, după caz;

e) nesolicitarea de către asigurător/reasigurător/broker de asigurare și/sau de reasigurare a aprobării sau avizului, după caz, a/al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru acționarii semnificativi direcți și/sau indirecti și pentru persoanele semnificative ale asigurătorilor/reasigurătorilor/brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare sau, în cazul Fondului, a avizului prealabil pentru membrii Consiliului director;

f) încălcarea, în orice mod, de către asigurător/reasigurător/broker de asigurare și/sau reasigurare a obligațiilor privind ținerea evidențelor și transmiterea rapoartelor prevăzute de lege și/sau de normele adoptate în aplicarea acesteia;

g) încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 16 și 35 și a normelor emise în aplicarea prezentei legi cu privire la menținerea limitei minime a capitalului social și, după caz, a

fondului de rezervă liberă vărsat, a marjei de solvabilitate și, după data aderării României la Uniunea Europeană, a fondului de siguranță;

h) nerespectarea, în orice mod, a prevederilor art. 21 și 22 privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice și, respectiv, acoperirea acestora prin categoriile de active admise;

i) nerespectarea prevederilor art. 23, art. 44 alin. (2) și ale normelor emise în aplicarea prezentei legi privind transferul de portofoliu;

j) neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor prevăzute la art. 27, 28, 28¹ și 28²;

k) nerespectarea prevederilor art. 33 alin. (3), (4), (4¹), (6), (7) și (14), art. 34, art. 38¹ alin. (6), (12) și (14), precum și a normelor privind desfășurarea activității agenților de asigurare, a subagenților și agenților de asigurare subordonați;

l) desfășurarea activității de către asigurători/reasigurători/brokeri de asigurare și/sau de reasigurare cu încălcarea, în orice mod, a prevederilor art. 11-14, precum și ale normelor adoptate în aplicarea prezentei legi;

m) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 35 alin. (13), (13¹) și (14) și la art. 38 alin. (2) privind activitatea de publicitate și de reclamă;

m¹) nerespectarea prevederilor art. 12 alin. (16), (17) și (18);

m²) nerespectarea obligațiilor brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, prevăzute la art. 33 alin. (3), (4¹), (6), (7) și (14), art. 35, 36, art. 38¹ alin. (6), (12) și (14) și în normele emise în aplicare;

m³) nerespectarea de către asigurători, reasigurători, brokeri de asigurare și/sau de reasigurare, Consiliul director al Fondului sau de conducerea entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională a termenelor de transmitere sau trimiterea cu date incomplete și eronate a rapoartelor, raportărilor, analizelor, documentelor și informațiilor prevăzute de prezenta lege, de normele emise în aplicarea ei sau prin decizii ori avize;

m⁴) nerespectarea prevederilor art. 25¹ și ale normelor emise în aplicarea acestuia de către Consiliul director al Fondului;

m⁵) nerespectarea de către conducerea entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională și/sau de către lectori a prevederilor art. 38¹ alin. (6), (9), (12) și (14) și ale normelor emise în aplicarea prezentei legi;

n) desfășurarea de către asigurători sau reasigurători a activității de asigurare, de reasigurare sau de bancassurance prin intermediari neautorizați, neavizați și/sau neînregistrați potrivit legii sau fără calificarea și pregătirea profesională corespunzătoare;

o) neîndeplinirea ori îndeplinirea în mod defectuos a obligației de ținere a registrului agenților de asigurare sau a jurnalului asistenților în brokeraj, după caz, potrivit legii și normelor emise în aplicarea acesteia;

p) neîndeplinirea de către asigurători sau reasigurători, în orice mod, a obligației privind supravegherea agenților de asigurare, prevăzută de art. 20 alin. (3) lit. b) și de normele date în aplicarea prezentei legi;

q) efectuarea oricăror modificări ale documentelor și/sau ale condițiilor pe baza cărora s-a acordat autorizația de funcționare, fără avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

r) desfășurarea activității de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări fără îndeplinirea și menținerea cerințelor profesionale prevăzute de prezenta lege și de normele date în aplicarea acesteia;

s) nerespectarea prevederilor art. 47¹ alin. (1) și (3);

t) nerespectarea prevederilor art. 24¹ alin. (2) și a normelor emise în aplicarea prezentei legi.

u) nerespectarea prevederilor art. 39 alin. (8¹).

(3) Săvârșirea cu intenție sau din culpă, prin comisiune sau omisiune, a vreuneia dintre faptele prevăzute la alin. (2) se sancționează cu:

a) avertisment scris;

b) limitarea operațiunilor;

c) amendă aplicabilă: asigurătorilor/reasigurătorilor, de la 5.000 lei la 100.000 lei; intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, de la 2.500 lei la 50.000 lei; agenților de asigurare, persoane fizice, subagenților și agenților de asigurare subordonați, persoane fizice, de la 500 lei la 1.000 lei; conducătorilor entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, de la 1.000 lei la 10.000 lei; membrilor consiliului de administrație și/sau directoratului și/sau ai consiliului de supraveghere, ai conducerii executive, ai conducătorilor activităților de asigurări de viață și de asigurări generale, în cazul asigurătorilor cu activitate compozită, ai persoanelor desemnate în funcții de conducere specifice domeniului asigurărilor, care vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi, conducătorului sau, după caz, conducerii executive a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice și membrilor Consiliului director al Fondului, de la 2.500 lei la 50.000 lei.

c¹) anularea votului exprimat sau suspendarea temporară a dreptului de vot al acționarilor semnificativi;

c²) amendă aplicabilă oricărei persoane care utilizează denumirile de asigurător, reasigurător, broker de asigurare și/sau de reasigurare, agent de asigurare sau de reasigurare, subagent sau agent de asigurare subordonat sau derivatele acestora, fără a avea autorizație emisă sau fără a fi înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de la 10.000 lei până la 100.000 lei, pentru persoanele juridice, și de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele fizice;

c³) interzicerea liberei alocări a activelor din România ale unui asigurător/reasigurător;

d) interzicerea temporară sau definitivă a exercitării activității de asigurare și/sau de reasigurare, parțială sau totală, pentru asigurători și/sau reasigurători, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, iar pentru brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, interzicerea temporară sau definitivă a activității definite la art. 2 lit. C pct. 56 și 57;

e) retragerea autorizației asigurătorilor, reasigurătorilor sau brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, retragerea aprobării pentru persoanele semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare și, după caz, retragerea avizului, pentru membrii Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii, revocarea unui membru sau a întregului Consiliu director al Fondului, revocarea aprobării acordate entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională și/sau lectorilor, dispunerea către asigurători, reasigurători și brokeri de asigurare/reasigurare a radierii agenților de asigurare, persoane fizice sau juridice, a subagenților, a agenților de asigurare subordonați sau a asistenților în brokeraj din registrele speciale în care aceștia au fost înregistrați, precum și retragerea aprobării pentru entitățile și/sau persoanele menționate la art. 5 lit. h³).

(4) Sancțiunea amenzii poate fi aplicată cumulativ cu oricare dintre sancțiunile prevăzute la alin. (3) lit. d) și e).

(5) Decizia de sancționare este semnată de președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și produce efecte la data comunicării sale persoanei sancționate.

(6) La individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului.

(7) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții, se aplică amenda prevăzută pentru contravenția cea mai gravă.

(8) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă penală de la 20.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON) fapta oricărei persoane constând în desfășurarea activității de asigurare în/din România fără autorizarea Comisiei de

Supraveghere a Asigurărilor, precum și desfășurarea activității fără înscrierea în Registrul asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări.

(8¹) Se interzice oricărei persoane care nu are autorizație emisă sau nu este înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să utilizeze denumirile de asigurător, reasigurător, broker de asigurare și/sau de reasigurare, agent de asigurare sau de reasigurare, subagent sau agent de asigurare subordonat sau derivatele acestora, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege sau printr-un acord internațional, sau când, din contextul în care sunt folosite aceste cuvinte, rezultă neîndoielnic că nu este vorba de activități de asigurare, de reasigurare sau de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări.

(8²) În orice formă de publicitate, acte oficiale, contracte ori alte asemenea documente, inițialele, sigla, emblema sau alte elemente de identificare a unui asigurător, reasigurător sau intermediar în asigurări și/sau în reasigurări care funcționează în România ori care sugerează o legătură cu aceasta pot fi utilizate numai de către și în legătură cu o subunitate a acelei entități, inclusiv în denumirea acesteia.

(8³) În scopul exercitării activităților specifice, entitățile străine pot utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează și în țara de origine. În situația în care există posibilitatea unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate să solicite ca numele asigurătorului, reasigurătorului sau intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări respectiv să fie însoțit de o mențiune explicativă în limba română.

(9) Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de prezenta lege se prescrie în termen de 6 luni de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 24 de luni de la data săvârșirii acesteia.

(10) Amenzile contravenționale stabilite prin lege și aplicate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor se fac venituri la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența se face venit la bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(11) Abrogat prin punctul 36. din Ordonanța de urgență nr. 117/2007 începând cu 17.05.2009.

(12) În vederea asigurării transparenței și aplicării unitare a măsurilor sancționatorii prevăzute la acest articol, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va emite norme în aplicarea prezentei legi privind gradualizarea măsurilor sancționatorii. Măsurile sancționatorii trebuie să fie proporționale cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de

scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în referatul de constatare/procesul-verbal.

Art. 40. - (1) Împotriva deciziilor adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu art. 8 alin. (2), persoana fizică sau juridică în cauză poate face plângere la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei.

(2) Plângerea adresată Curții de apel nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsurile dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Soluționarea plângerii se face cu precădere și de urgență.

Art. 41. - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate oricând să decidă modificarea sau revocarea oricăror măsuri dispuse, dacă constată că acestea nu mai sunt necesare.

Art. 41¹ - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va emite norme privind rezolvarea corespunzătoare a reclamațiilor și, pe cale amiabilă, a disputelor dintre intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări și asigurați.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va sprijini asociațiile profesionale ale asigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări să coopereze în vederea rezolvării disputelor transfrontaliere.

CAPITOLUL VIII a fost modificat prin punctul 104. din Ordonanța de urgență nr. 201/2005 începând cu 29.12.2005.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 42. - (1) În toate aspectele privind organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și reglementarea activității de asigurare și reasigurare se aplică prevederile prezentei legi.

(2) Orice dispoziții legale referitoare la organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și la activitatea de asigurare/reasigurare sunt administrate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) În caz de conflict între dispozițiile prezentei legi și prevederile conținute în alte acte normative se aplică prevederile prezentei legi.

(4) Pentru situațiile nereglementate în prezenta lege aceasta se completează cu legislația comercială, civilă, a investițiilor străine și contravențională, după caz.

Art. 42¹. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(2) În cazul contestării în instanță a actelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor nu are calitate procesuală și nu poate fi chemată în judecată în procesele declanșate împotriva asigurătorilor/reasigurătorilor/intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, chiar dacă aceștia se află în procedură de redresare financiară sau de faliment, în procesele împotriva Fondului, pentru a răspunde de neîndeplinirea obligațiilor asumate de aceștia potrivit legii și/sau convențiilor internaționale, sau în cazul proceselor împotriva entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională și/sau lectorilor.

Art. 43. - (1) Sunt scutite de impozite și taxe:

a) primele de asigurare și reasigurare, precum și comisioanele aferente acestora;

*) Potrivit art. 85, alin. (1), liniuța 7 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001, prevederile art. 43 alin. (1) lit. a) referitoare la scutirea de impozit pe venit acordată persoanelor fizice din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, se abrogă.

b) Abrogată prin linia din Ordonanța nr. 7/2001 începând cu 01.01.2002.

c) transferurile de valori ale plasamentelor și transferurile de portofolii de asigurări, intervenite între asigurători, din patrimoniul societății cedente în patrimoniul celei cesionare, inclusiv ca urmare a divizării, fuzionării, lichidării sau a oricăror forme de reorganizare internă a societății de asigurare;

d) contribuțiile plătite de asigurători, reasigurători și de brokerii de asigurare și/sau de reasigurare la uniunile profesionale de profil.

(2) Primele de asigurare și reasigurare sunt cheltuieli deductibile fiscal.

*) Potrivit art. 36, alin. 1, litera e) din Legea nr. 414/2002, se abrogă prevederile art. 43 alin. (2) referitoare la impozitul pe profit din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2¹) Oficiul Național al Registrului Comerțului este obligat să permită accesul gratuit al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor la informațiile din registrul comerțului central, ținut în sistem computerizat, referitoare la asigurătorii și brokerii de asigurare din România, autorizați în conformitate cu prevederile prezentei legi, la agenții de asigurare persoane fizice și juridice, precum și la alte persoane fizice sau juridice care sunt sau solicită aprobarea

pentru a deveni acționari semnificativi direcți sau indirecti ai unui asigurător sau broker; de asemenea, Oficiul Național al Registrului Comerțului este obligat să furnizeze la solicitarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor informații economico-financiare raportate de asigurători, reasigurători, agenți de asigurare, persoane juridice și brokeri de asigurare și/sau de reasigurare în situațiile financiare anuale.

(3) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui asigurător, reasigurător, broker de asigurare și/sau de reasigurare, agent de asigurare autorizat sau înregistrat ori a persoanelor prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. c), după caz, întocmit sau emis de către organele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, conform legii, constituie titlu de creanță.

(4) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Art. 44. - (1) Asigurătorul sau brokerul care la data intrării în vigoare a prezentei legi era autorizat să desfășoare activități în domeniul asigurărilor, în condițiile legislației abrogate prin această lege, este autorizat să își continue activitatea pentru următoarele 4 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Parlamentului de numire a membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, perioadă în care se va conforma reglementărilor prezentei legi.

(2) Asigurătorii care își încetează activitatea sau, în cazul asigurătorilor cu activitate compozită, solicită renunțarea la una dintre activități sunt obligați să procedeze la efectuarea transferului de portofoliu în condițiile prevăzute în art. 23 și în normele emise în aplicarea prezentei legi.

(3) În termen de 4 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Parlamentului de numire a membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor societățile mutuale care desfășoară o activitate de asigurare la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligate să solicite și să obțină autorizarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile art. 12.

(4) Prevederile art. 13 și 36 se aplică începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Parlamentului de numire a membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(5) Până la aprobarea noului plan de conturi, specific activității de asigurare, la determinarea veniturilor asigurătorului vor fi luate în considerare primele efectiv încasate.

(6) În termen de cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu avizul Ministerului Finanțelor, va elabora noul plan de conturi și metodologia contabilă specifică activității de asigurare.

(7) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va apela în primul an de activitate de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Parlamentului de numire a membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere, dotare și funcționare, cu titlu de împrumut rambursabil, la disponibilul din Fondul de protejare a asiguraților, constituit în baza art. 60 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România; împrumutul se va rambursa pe măsura obținerii surselor de finanțare, constituite conform prevederilor prezentei legi.

Art. 45. - (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se constituie Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor fi numiți în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Până la data numirii membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din cadrul Ministerului Finanțelor exercită atribuțiile date în competența Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, prevăzute la art. 5, cu excepția celei prevăzute la lit. j).

(4) Atribuțiile Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din cadrul Ministerului Finanțelor, competențele legale ale Ministerului Finanțelor, precum și ale Guvernului României, astfel cum sunt prevăzute, la data intrării în vigoare a prezentei legi, la art. 5, 7, 53, 60, 65 și 67 din Legea nr. 136/1995, se preiau de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor la data numirii membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, dată la care Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare își încetează activitatea.

(5) Salariații Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din cadrul Ministerului Finanțelor se transferă în interesul serviciului la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor pe funcții similare.

Art. 46. - La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Legea nr. 47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 19 iulie 1991; pct. V din Ordonanța Guvernului nr. 23/1992 privind modificarea unor sancțiuni contravenționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 28 august 1992; Ordonanța Guvernului nr. 27/1997 pentru completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și

reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 26 august 1997; Legea nr. 48/1998 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1997 pentru completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998; Hotărârea Guvernului nr. 574/1991 privind atribuțiile Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 11 septembrie 1991; art. I din Hotărârea Guvernului nr. 789/1993 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 574/1991 privind atribuțiile Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare, precum și a Hotărârii Guvernului nr. 788/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 3 februarie 1994, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Art. 47. - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va adopta și va emite:

1. în termen de 3 luni de la numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, normele privind:

a) clasele de asigurări care pot fi practicate;

b) informațiile și documentația cerute de procedura de autorizare;

c) limita minimă a marjei de solvabilitate, precum și metodologia de calcul al acesteia;

d) insolvabilitatea asigurătorului;

e) condițiile privind administrarea fondului asigurărilor de viață, investițiile și evaluarea activelor, calculul rezervelor matematice, precum și orice alte aspecte referitoare la normele actuariale;

f) categoriile de active admise să acopere rezervele tehnice ale asigurătorului, precum și regulile de dispersare a plasamentelor;

g) elaborarea metodologiei de calcul și de evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, în condițiile prezentei legi;

2. în termen de 6 luni de la numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, normele privind:

a) actualizarea limitelor minime pentru:

- capitalul social vărsat al societăților de asigurare, asigurare-reasigurare și reasigurare;

- capitalul social vărsat de brokerii de asigurare;

- fondul de rezervă liberă vărsat al unui asigurător, constituit sub formă de societate mutuală;

b) actualizarea taxelor de autorizare și stabilirea termenelor de plată a taxelor de funcționare prevăzute de prezenta lege;

c) informațiile, documentele și certificatele necesare pentru întocmirea rapoartelor prevăzute de prezenta lege;

d) forma și conținutul rapoartelor financiare, inclusiv ale raportului privind asigurările de viață;

e) alte categorii de rezerve tehnice decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1);

f) informațiile pe care trebuie să le conțină rapoartele brokerilor de asigurări, aspectele referitoare la comportarea și managementul afacerilor acestora, limita minimă a asigurării de răspundere civilă profesională, precum și operațiunile care pot fi efectuate;

g) *Abrogată prin punctul 122. din Ordonanța de urgență nr. 201/2005 începând cu 29.12.2005.*

h) categoriile de asigurări exceptate de la prevederile prezentei legi, în condițiile și în termenii stabiliți de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

i) responsabilitățile, competențele, condițiile și orice alte aspecte referitoare la administratorul special, precum și atribuțiile acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale asigurătorului, după numirea acestuia;

j) criteriile pentru aprobarea prealabilă a acționarilor semnificativi și a persoanelor semnificative;

k) aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii;

l) regimul confidențialității informațiilor;

m) transferul de portofoliu.

Art. 47¹. - (1) Fiecare asigurător are obligația de a raporta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor volumul primelor brute subscrise, al daunelor și al comisioanelor, fără deducerea reasigurării, defalcate pe fiecare stat membru și pe fiecare clasă de asigurări pentru care a fost autorizat să o practice, aferente contractelor de asigurare încheiate în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii.

(2) Raportarea prevăzută la alin. (1) nu va include informațiile privind contractele de răspundere civilă a transportatorilor, încadrată în categoria de asigurări generale, clasa nr. 10 - Asigurări de răspundere civilă pentru vehicule, prevăzută la lit. B din anexa nr. 1.

(3) Forma, conținutul și termenele de prezentare a raportului prevăzut la alin. (1) se vor stabili prin normele emise în aplicarea prezentei legi.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va transmite, la cerere, autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia asigurătorul își desfășoară activitatea, în

baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, situația centralizată a raportărilor prevăzute la alin. (1).

Art. 47². - Asigurătorii, reasigurătorii și intermediarii în asigurări și în reasigurări au dreptul să utilizeze datele cu caracter personal ale asiguraților sau beneficiarilor contractelor de asigurare sau reasigurare, înscrise în acestea, inclusiv codul de identificare fiscală, numai în scopul gestionării contractelor de asigurare sau reasigurare și al instrumentării dosarelor de daună, cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

Art. 47³. - Prezenta lege transpune directivele Uniunii Europene din domeniul asigurărilor, prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 47⁴. - Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 martie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 martie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA

București, 3 aprilie 2000

Nr. 32

ANEXA Nr. 1 A. Asigurări de viață

Tipuri de asigurări care au o bază contractuală:

a) asigurări de viață care includ: asigurarea la termen de supraviețuire, asigurarea de deces, asigurarea la termen de supraviețuire și de deces (mixtă de viață), asigurarea de viață cu rambursarea primelor, asigurarea de căsătorie, asigurarea de naștere;

b) anuități;

c) asigurări de viață suplimentare: asigurări de deces din accident, asigurări de vătămări corporale, asigurări de incapacitate permanentă din boală, asigurări de incapacitate permanentă din accident, asigurări de incapacitate temporară din boală, asigurări de incapacitate temporară din accident, asigurări de spitalizare, asigurări de cheltuieli medicale, asigurări de boli grave, asigurări de șomaj, când acestea sunt subscrise suplimentar unui contract de asigurări de viață;

d) asigurări permanente de sănătate.

Clasele de asigurări de viață

I. Asigurări de viață, anuități și asigurări de viață suplimentare, prevăzute la lit. A a), b) și c), cu excepția celor prevăzute la pct. II și III

II. Asigurări de căsătorie, asigurări de naștere

III. Asigurări de viață și anuități care sunt legate de fonduri de investiții, prevăzute la lit. A a) și b)

IV. Asigurări permanente de sănătate, prevăzute la lit. A d)

B. Asigurări generale

Clasele de asigurări generale:

1. Asigurări de accidente (inclusiv accidentele de muncă și bolile profesionale), pentru care se acordă:

- despăgubiri financiare;
- despăgubiri în natură;
- despăgubiri mixte (financiare și în natură);
- despăgubiri pentru vătămări corporale suferite de persoane în timpul transportului.

2. Asigurări de sănătate, pentru care se acordă:

- despăgubiri financiare;
- despăgubiri în natură;
- despăgubiri mixte (financiare și în natură).

3. Asigurări de mijloace de transport terestru (altele decât feroviare), care acoperă:

- daune survenite la mijloacele de transport terestru cu motor;
- daune survenite la mijloacele de transport terestru, altele decât cele cu motor.

4. Asigurări de mijloace de transport feroviar, care acoperă:

- daune survenite la mijloacele de transport feroviar care se deplasează sau transportă mărfuri ori persoane.

5. Asigurări de mijloace de transport aerian, care acoperă:

- daune survenite la mijloacele de transport aerian.

6. Asigurări de mijloace de transport maritim, lacustru și fluvial, care acoperă:

- daune survenite la mijloace de transport fluvial;
- daune survenite la mijloace de transport lacustru;
- daune survenite la mijloace de transport maritim.

7. Asigurări de bunuri în tranzit, care acoperă:

- daune suferite de mărfuri, bagaje și alte bunuri transportate.

8. Asigurări de incendiu și alte calamități naturale, care acoperă:

- daune suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), cauzate de:

- incendiu;
- explozie;
- furtună;
- alte fenomene naturale în afara furtunii;
- energie nucleară;
- surpare de teren.

9. Alte asigurări de bunuri, care acoperă:

- daune suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), atunci când aceste daune sunt cauzate de grindină sau îngheț, furt, altele decât cele prevăzute la pct. 8.

10. Asigurări de răspundere civilă pentru vehicule, care acoperă:

- daune care rezultă din folosirea vehiculelor terestre (inclusiv răspunderea transportatorului).

11. Asigurări de răspundere civilă pentru mijloace de transport aerian, care acoperă:

- daune care rezultă din folosirea mijloacelor de transport aerian (inclusiv răspunderea transportatorului).

12. Asigurări de răspundere civilă pentru mijloace de transport maritim, lacustru și fluvial, care acoperă:

- daune care rezultă din folosirea mijloacelor de transport maritim, lacustru și fluvial (inclusiv răspunderea transportatorului).

13. Asigurări de răspundere civilă generală, care acoperă:

- daune din prejudicii produse terților, altele decât cele menționate la pct. 10, 11 și 12.

14. Asigurări de credite care acoperă următoarele riscuri:

- insolabilitate;
- credit de export;
- vânzare în rate;

- credit ipotecar;
- credit agricol.

15. Asigurări de garanții pentru:

- garanții directe;
- garanții indirecte.

16. Asigurări de pierderi financiare, care acoperă:

- riscuri de șomaj;
- insuficiența veniturilor;
- pierderi datorate condițiilor meteorologice nefavorabile;
- nerealizarea beneficiilor;
- riscurile aferente cheltuielilor curente;
- cheltuielile comerciale neprevăzute;
- deprecierea valorii de piață;
- pierderile de rentă sau alte venituri similare;
- pierderile comerciale indirecte, altele decât cele menționate anterior;
- pierderile financiare necomerciale;
- alte pierderi financiare, conform clauzelor contractului de asigurare.

17. Asigurări de protecție juridică, care acoperă:

- cheltuielile cu procedura judiciară și alte cheltuieli, cum ar fi: recuperarea pagubei suferite de asigurat printr-o procedură civilă sau penală, apărarea ori reprezentarea asiguratului într-o procedură penală, administrativă sau împotriva unei reclamații îndreptate împotriva acestuia.

18. Asigurări de asistență a persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu ori de la locul de reședință permanentă.

Riscurile cuprinse într-o clasă nu pot fi clasificate într-o altă clasă, cu excepția cazului menționat la lit. C.

C. Denumirea autorizației acordate simultan pentru mai multe clase de asigurare:

- a) clasele nr. 1 și 2 se acordă sub denumirea "Asigurări de accidente și boală";
- b) clasele nr. 1 (a patra liniuță), 3, 7 și 10 se acordă sub denumirea "Asigurări auto";
- c) clasele nr. 1 (a patra liniuță), 4, 6, 7 și 12 se acordă sub denumirea "Asigurări maritime și de transport";
- d) clasele nr. 1 (a patra liniuță), 5, 7 și 11 se acordă sub denumirea "Asigurări de aviație";
- e) clasele nr. 8 și 9 se acordă sub denumirea "Asigurări de incendii și alte daune la proprietăți";

f) clasele nr. 10, 11, 12 și 13 se acordă sub denumirea "Asigurări de răspundere civilă";

g) clasele nr. 14 și 15 se acordă sub denumirea "Asigurări de credite și garanții".

D. Riscuri auxiliare

Asigurătorul autorizat să subscrie un risc principal dintr-o clasă poate să subscrie riscuri cuprinse într-o altă clasă, fără ca autorizația să prevadă aceste riscuri, dacă acestea:

- sunt legate de riscul principal;
- privesc obiectul care se află sub incidența riscului principal; și
- sunt garantate prin contractul care reglementează riscul principal.

Riscurile cuprinse la lit. B în clasele nr. 14 "Asigurări de credite", nr. 15 "Asigurări de garanții" și nr. 17 "Asigurări de protecție juridică" nu pot fi considerate riscuri secundare pentru alte clase.

Riscurile cuprinse la lit. B în clasa nr. 17 "Asigurări de protecție juridică" pot fi considerate riscuri auxiliare clasei nr. 18 "Asigurări de asistență", atunci când sunt legate de riscul principal și când riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor care sunt în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu ori de la locul de reședință permanentă.

Asigurările de protecție juridică pot fi considerate riscuri auxiliare, cu respectarea prevederilor primului alineat, dacă litigiile sau riscurile care decurg din acestea sunt aferente utilizării mijloacelor de transport maritim.

E. Riscuri majore sunt:

a) riscurile cuprinse în clasele nr. 4, 5, 6, 7, 11 și 12 de la lit. B;

b) riscurile cuprinse în clasele nr. 14 și 15 de la lit. B, atunci când titularul contractului de asigurare exercită din punct de vedere profesional o activitate industrială, comercială sau independentă și riscul se referă la această activitate;

c) riscurile cuprinse în clasele nr. 3, 8, 9, 10, 13 și 16 de la lit. B, în măsura în care titularul contractului de asigurare depășește limitele a cel puțin două dintre următoarele trei criterii, începând cu 1 ianuarie 2007:

- totalul activelor: 6,2 milioane euro, stabilit pe baza cursului ROL/EUR comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a exercițiului financiar precedent;

- cifra de afaceri: 12,8 milioane euro, stabilită pe baza cursului ROL/EUR comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a exercițiului financiar precedent;

- numărul mediu de angajați în cursul exercițiului: 250;

d) în cazul în care titularul contractului de asigurare face parte dintr-un grup care are obligația întocmirii situațiilor financiare consolidate, criteriile menționate la lit. c) se vor aplica conturilor consolidate.

ANEXA Nr. 2 REGISTRUL SPECIAL al activelor admise să acopere rezervele tehnice

1. În perioada desfășurării activității sale, fiecare societate de asigurare trebuie să țină la sediul ei central un registru special al activelor admise să acopere rezervele tehnice calculate și menținute în conformitate cu reglementările prevăzute de prezenta lege și ale normelor date în aplicarea acesteia.

2. În situația exercitării de către societatea de asigurare a unei activități de asigurare generală sau a unei activități de asigurare de viață, aceasta este obligată să țină la sediul ei central registrul special pentru categoria de activitate respectivă.

3. Valoarea totală a activelor înscrise, evaluate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, trebuie să fie, în orice moment, cel puțin egală cu valoarea rezervelor tehnice.

4. În situația în care un activ înscris în registru este grevat de sarcini în favoarea unui creditor sau a unui terț, cu consecința indisponibilizării unei părți din valoarea acestui activ pentru acoperirea angajamentelor, această situație se înscrie în registru, iar suma indisponibilă nu este inclusă în valoarea totală menționată la pct. 3.

5. Dacă un activ admis să acopere rezervele tehnice este grevat de sarcini în favoarea unui terț sau a unui creditor, fără a îndeplini condițiile prevăzute la pct. 4, ori dacă un astfel de activ este grevat de sarcini în favoarea unui creditor sau a unui terț ori dacă un creditor are un drept de a cere compensarea creanței sale cu creanța societății de asigurare, în caz de insolvență și faliment ale acesteia, această situație se înscrie în registru, iar acelor active li se aplică prevederile legale în vigoare.

6. Componenta activelor înscrise în registru conform pct. 1-5, în momentul deschiderii procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, nu trebuie să se modifice și nu se poate opera vreo schimbare în registru, cu excepția corectării erorilor pur materiale, decât cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și cu aprobarea judecătorului-sindic.

7. Sub rezerva pct. 6, lichidatorii trebuie să adauge la valoarea activelor respective toate veniturile obținute din fructificarea lor, precum și valoarea primelor încasate în activitatea în cauză între momentul deschiderii procedurii reorganizării judiciare și a falimentului și cel al plății daunelor aferente activității de asigurare sau, după caz, cel al transferului de portofoliu.

8. Dacă produsul realizării unor active este mai mic decât valoarea lor estimată în registre, lichidatorii sunt obligați să furnizeze o justificare privind acest lucru Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și judecătorului-sindic.

ANEXA Nr. 3 DIRECTIVE ale căror prevederi au fost transpuse în prezenta lege

1. Prima Directivă a Consiliului 73/239/CEE din 24 iulie 1973 privind coordonarea legilor, reglementărilor și prevederilor administrative privind inițierea și desfășurarea activității de asigurare directă, alta decât cea de viață (Jurnalul Oficial L 228, 16/08/1973, p. 0003)

Versiunea consolidată cuprinzând modificările aduse prin următoarele directive: 76/580, 84/641, 87/343, 87/344, 88/357, 90/618, 92/49, 95/26, 2000/26, 2002/13, 2002/87:

- art. 1, art. 2, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 12, art. 13, art. 14, art. 16, art. 17, art. 19, art. 20, art. 22, art. 23, art. 25, art. 26, art. 27, art. 28 a), art. 29 a), art. 29 b), art. 37, anexele A, B, C

2. Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și falimentul societăților de asigurări (Jurnalul Oficial L 110,20/04/2001,p.0028):

- art. 10(3), anexa

3. Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (Jurnalul Oficial nr. L345 din 19 decembrie 2002, p. 0001):

- expunere de motive (18), art. 1, 2, 4, 5, art. 6 alin. (4) și (5), art. 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 61, 62, 67, 69, anexa, anexa 2.

4. Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și a firmelor de investiții într-un conglomerat financiar și cuprinzând modificări la directivele Consiliului 73/239/CEE, 92/49/CEE și 93/22/CEE și directivele 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și Consiliului (Jurnalul Oficial L035,11/02/2003,p. 0001):

- art. 2(2), art. 2(6), art. 2(9), art. 2(10), art. 2(11), art. 2(12), art. 2(13), art. 2(14), art. 2(15), art. 2(16)

5. Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea în asigurări (Jurnalul Oficial nr. L009 din 15 ianuarie 2003, p. 0003):

- art. 1, art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 4, 6, 7, art. 7 alin. (3), art. 8, 9, 10, 11, 12, 14.

6. Directiva 92/49/CEE din 18 iunie 1992 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind asigurarea directă, alta decât asigurarea de viață, și de modificare a directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind "asigurarea, alta decât de viață") (Jurnalul Oficial L 228, 11/08/1992, p. 1):

- expunere de motive (7), art. 1, art. 2, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12, art. 13, art. 14, art. 16, art. 27, art. 29, art. 30, art. 32, art. 34, art. 35, art. 36, art. 38, art. 39, art. 40, art. 41, art. 44, art. 45, art. 46, art. 51, art. 56, art. 57

7. Directiva 98/78/CE din 27 octombrie 1998 privind supravegherea suplimentară a societăților de asigurare care fac parte dintr-un grup de asigurare (Jurnalul Oficial L 330, 05/12/1998, p. 0001):

- expunere de motive (10)-(11), art. 1(b), art. 1(g), art. 1(h), art. 1(i), art. 1(j), art. 9

8. Directiva 83/349/CEE din 13 iunie 1983 în temeiul art. 54 alin. (3) lit. (g) din Tratat, privind conturile consolidate (Jurnalul Oficial L 193, 18/07/1983, p. 0001):

- art. 1

9. Directiva 2000/26/CE din 16 mai 2000 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru daunele decurgând din circulația vehiculelor și de modificare a directivelor Consiliului 73/239/CEE și 88/357/CEE (a patra directivă privind asigurarea auto) (Jurnalul Oficial L 181, 20/07/2000, p. 0065):

- art. 4, art. 6

10. Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, care modifică următoarele directive: 85/611/CEE, 93/6/CEE și 2000/12/CE și care abrogă Directiva 93/22/CEE - art. 4(14).

11. Directiva a IV-a a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor tipuri de societăți comerciale (78/660/CEE), publicată în Jurnalul Oficial nr. L222 din 14 august 1978:

- art. 17

12. Regulamentul Consiliului (CE) 2001/2157 privind statutul unei companii europene, publicat în Jurnalul Oficial nr. L294 din 10 noiembrie 2001:

- art. 1 alin. (1)

13. Directiva 77/91, publicată în Jurnalul Oficial nr. L026 din 31 ianuarie 1977:

- art. 6 alin. (1)

14. Directiva 78/473/CEE de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative în domeniul coasigurării comunitare, publicată în Jurnalul Oficial nr. L151 din 7 iunie 1978, p. 0025-0027:

- art. 10.

15. Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind activitatea și supravegherea instituțiilor pentru pensii ocupaționale, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 235 din 23 septembrie 2003, p. 10-21:

- punctul 19 din preambul.